

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

59. aastakäik

5. aprill 2016

Sisukord

I Resolutsioonid, soovitused ja arvamused

RESOLUTSIOONID

Regioonide komitee

Täiskogu 116. istungjärk 10.–11. veebruaril 2016

2016/C 120/01	Resolutsioon teemal „Euroopa Komisjoni 2016. aasta majanduskasvu analüüs”	1
2016/C 120/02	Resolutsioon ELi piirideta Schengeni ala ähvardavate ohtude kohta	4

ARVAMUSED

Regioonide komitee

Täiskogu 116. istungjärk 10.–11. veebruaril 2016

2016/C 120/03	Euroopa Regioonide Komitee arvamus teemal „Eakatesõbralik turism”	6
2016/C 120/04	Regioonide Komitee arvamus „Innovatsioon ja maapiirkondade majanduse ajakohastamine”	10
2016/C 120/05	Euroopa Regioonide Komitee arvamus teemal „Territoriaalse arengu näitajad – SKP täiendamine”	16
2016/C 120/06	Euroopa Regioonide Komitee arvamus teemal „Euroopa koostöö noortevaldkonnas (2010–2018)”	22

Ettevalmistavad aktid

REGIOONIDE KOMITEE

Täiskogu 116. istungjärk 10.–11. veebruaril 2016

2016/C 120/07	Euroopa Regioonide Komitee arvamus teemal „Pikaajaliste töötute integreerimine tööturule”	27
---------------	---	----

I

(Resolutsioonid, soovitused ja arvamused)

RESOLUTSIOONID

REGIOONIDE KOMITEE

TÄISKOGU 116. ISTUNGJÄRK 10.–11. VEEBRUARIL 2016

Resolutsioon teemal „Euroopa Komisjoni 2016. aasta majanduskasvu analüüs”

(2016/C 120/01)

EUROOPA REGIOONIDE KOMITEE,

- võttes arvesse Euroopa Komisjoni teatist 2016. aasta majanduskasvu analüüsi kohta ja Euroopa poolaasta (2016) algust ⁽¹⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi raporti (projekti) majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta ja 2016. aasta majanduskasvu analüüsi kohta (2015/2285(INI));

Investeeringute taaskäivitamine

1. rõhutab, et Euroopa Liidu majanduskasv on aeglustunud ja tööhõive vähenenud kriisijärgse investeeringute puudujäägi tõttu, mis kahjustab konkurentsivõimet ning ohustab majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust. Komitee tunneb muret selle pärast, et väheste investeeringute pikenenud periood pärsib pikaajalisi töökohtade loomise ja nende kvaliteedi parandamise võimalusi;
2. märgib, et eelarvekärped vähendasid avaliku sektori investeeringuid taristusse (nagu kinnitas ka hiljutine komitee ja OECD ühine uuring ⁽²⁾), aga ka haridusse, kutseõppesse, tervishoidu, sotsiaalteenustesse, lastehoidu ja eluasemeteenustesse, ja seda ajal, mil väikesed ootused majandusaktiivsuse kasvuks on pidurdanud erasektori investeeringuid;
3. toonitab vajadust kõrvaldada era- ja avaliku sektori investeeringuid takistavad tõkked, kujundades välja siseturu (eelkõige teenindussektoris), viies ellu kvaliteetsete töökohtade loomisele ja ebavõrdsuse vastu võitlemisele suunatud struktuurireformid, parandades regulatiivset ja ettevõtluskeskkonda, võideldes pettuste ja varimajanduse vastu ning ergutades ettevõtlust. Komitee rõhutab sellega seoses ELi fondide tõhusa ja toimiva kasutamise tähtsust partnerluses erasektoriga, et avaliku ja erasektori vahendid saaksid koos avaldada positiivset mõju kohapeal. Võttes arvesse komisjoni kavatsust astuda kõnealuste takistuste kindlakstegemiseks liikmesriikidega dialoogi, rõhutab komitee vajadust analüüsida neid takistavaid tegureid üksikasjalikult kõigil valitsustasanditel, kaasates sellesse protsessi ka komiteed;

⁽¹⁾ COM(2015) 700 final.

⁽²⁾ OECD ja komitee konsulteerimine kohalike ja piirkondlike omavalitsustega teemal „Taristu kavandamine ja investeeringud kõigil valitsustasanditel: praegused väljakutsed ja võimalikud lahendused” (november 2015).

4. julgustab ELi liikmesriike kaasama kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi, et kasutada maksimaalselt ära nii struktuurifonde, mis moodustavad keskmiselt umbes 14 % kõigist avaliku sektori investeeringutest ja üheksas liikmesriigis lausa üle 50 %, kui ka Euroopa investeerimiskava (Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fond), mida tuleb rakendada paindlikul ja struktuurifonde täiendaval viisil, nii et kasutataks ära nii avaliku kui ka erasektori kogu investeerimisvõimekus;

5. toetab ülespoole suunatud majandusliku ja sotsiaalse lähenemise protsessi, kuid toonitab seejuures, et sotsiaalseid, majanduslikke ja territoriaalseid erinevusi saab ületada ainult läbi territoriaalse visiooni, mis aitab saavutada tugevamalt alt-üles-lähenemisviisi, kombineerides asukohapõhist poliitikakäsitust läbivaadatud strateegia „Euroopa 2020” territoriaalse mõõtme ja tulemustele orienteeritud ELi ühtekuuluvuspoliitikaga;

Struktuurireformide elluviimine

6. leiab, et struktuurireformide toetusprogramm peaks (pärast seadusandliku tavamenetluse kohaldamist) olema vastavalt liikmesriikide võimujaoitusele kättesaadav riikide valitsustele ning piirkondlikele ja kohalikele omavalitsustele. Komitee rõhutab, et selle programmi rakendamine ei tohiks vähendada Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide rahalist katet;

7. toonitab, et pikaajaliste investeeringute taaskäivitamiseks, struktuurireformideks ning vastutustundlike ja tulemuslike kulutuste saavutamiseks on äärmiselt oluline luua kõigil valitsustasanditel, sh kohalikes ja piirkondlikes omavalitsustes, tõhus haldussuutlikkus;

Vastutustundliku eelarvepoliitika rakendamine

8. rõhutab, et iga liikmesriik vajab oluliste lühi- ja pikaajaliste avaliku sektori investeeringute eeltingimusena usaldusväärset majanduspoliitikat ja riigi rahanduse stabiilsust;

9. leiab, et 2016. aasta majanduskasvu analüüs annab komisjonile hea põhjuse kaaluda ettepanekut Euroopa Liidu kui terviku fiskaalvõimekuse kohta, et rakendada antitsüklilist poliitikat ja kiirendada majanduse elavdamist. Niisugune fiskaalvõimekus peab järgima subsidiaarsuse põhimõtet ja tagama piisava paindlikkuse kohalikele oludele sobivate poliitikameetmete rakendamisel, kaasates meetmete väljatöötamise kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi;

10. kordab oma üleskutset rakendada avaliku sektori raamatupidamises nn kuldreeglit, mille kohaselt tuleb pikaajalised investeeringud ja jooksvad kulud üksteisest lahus hoida. Lisaks kordab oma nõudmist Euroopa Komisjonile avaldada valge raamat, mis toetub OECD põhimõtetele tõhusate avaliku sektori kulutuste kohta kõigil valitsustasandil ja milles tuuakse välja ELi tasandi avaliku sektori investeeringute tõhususe tüpoloogia avaliku sektori kulutuste aruandes vastavalt selle pikaajalisele mõjule, ning ärgitab vähendama jooksvaid kulusid maksukoormuse vähendamiseks, et seega suurendada erainvesteeringuid;

11. tuletab meelde oma ettepanekut lisada makromajanduslikku tulemustabelisse investeeringute määraga seotud näitaja;

12. rõhutab stabiilsuse ja kasvu pakti ning majandus- ja rahaliidu stabiilsuse, koordineerimise ja juhtimise lepingu paindliku rakendamise vajadust, et kohalike ja piirkondlike omavalitsuste investeerimissuutlikkust tugevdada ja mitte piirata. Komitee ootab komisjonilt pärast 2015. aasta jaanuari teatist täiendavate konkreetsete ettepanekute tegemist kõnealuse aspekti arvestamiseks nende lepingute rakendamisel või võimalikul läbivaatamisel;

Strateegia „Euroopa 2020” läbivaatamine ja 2020. aastast kaugemale ulatuv säästva arengu uus lähenemisviis

13. tervitab strateegia „Euroopa 2020” tunnustamist pikaajalise mitmetasandilise poliitikaraamistikuna ning rõhutab strateegiale territoriaalse mõõtme andmise vajadust. Komitee teatab, et konsulteerib kohalike ja piirkondlike omavalitsustega, et aidata määrata kindlaks läbivaadatud strateegia „Euroopa 2020” ja ka 2020. aastast kaugemale ulatuva pikemaajalise strateegia (komisjon kuulutab välja 2016. aastal) näitajad ja eesmärgid. Komitee teeb ettepaneku kaasata demograafiliste probleemide jaoks uus juhtalgatus horisontaalse instrumendina, et kõik erinevate demograafiliste probleemidega silmitsi seisvad piirkonnad saavutaksid aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu;

Euroopa poolaasta

14. rõhutab, et riiklikud reformikavad ja riigipõhised soovitused peaksid hõlmama territoriaalset mõõdet, et suurendada majanduskasvu ja vähendada territoriaalseid erinevusi;
15. kordab komisjonile ja parlamendile esitatud üleskutset võtta vastu tegevusjuhend, et tagada kohalike ja piirkondlike omavalitsuste struktureeritud kaasamine Euroopa poolaastasse, ning kordab oma lubadust esitada selle kohta konkreetne ettepanek 2016. aastal. Komitee lubab pidada komisjoniga korrapärasest dialoogi, eelkõige Euroopa poolaasta raames;
16. tervitab kavatsust paremini integreerida euroala ja ELi majandusjuhtimise riiklikud mõõtmed, esitades Euroopa poolaasta tsükli 2016 alguses 2016. aasta majanduskasvu analüüsi koos euroala soovitustega;
17. toetab Euroopa Parlamendi üleskutset lisada Euroopa poolaastasse ühtse turu samm koos ühtse turu korrapärase järelevalve ja hindamise süsteemiga, mis hõlmab kvantitatiivsete ja kvalitatiivsete näitajate kogumit, võrdlusanalüüsi, vastastikust hindamist ja parimate tavade tutvustamist;
18. väljendab heameelt, et komisjoni iga-aastase majanduskasvu analüüsiga lisatakse 2016. aasta häiremehhanismi aruandesse kolm sotsiaalnäitajat (aktiivsuse määr, noorte töötus ja pikaajaline töötus), peegeldades seega Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 9 sätestatud eesmärke;
19. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon komisjonile, Euroopa Parlamendile, nõukogule ja Euroopa Ülemkogu eesistujale.

Brüssel, 10. veebruar 2016

*Euroopa Regioonide Komitee
president*

Markku MARKKULA

Resolutsioon ELi piirideta Schengeni ala ähvardavate ohtude kohta

(2016/C 120/02)

REGIOONIDE KOMITEE,

- võttes arvesse jätkuvat erakorralist rändeolukorda;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artiklis 3 ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 67 sätestatud eesmärki pakkuda ELi kodanikele vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat sisepiirideta ala;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 18, millega tagatakse varjupaigaõigus, aga ka ELi liikmesriikide asjakohaseid riiklikke ja rahvusvahelisi kohustusi;
1. tuletab meelde, et isikute vaba liikumist sätestav Schengeni leping, mis käesoleval hetkel hõlmab 26 riiki, nende seas 22 ELi liikmesriiki, on üks Euroopa Liidu ülesehituse edukamaid alustalasid. ELi aluslepingutesse lisatud Schengeni leping on lahutamatult seotud ühtse turuga ning moodustab olulise osa neljast Euroopa Liidu sisesest liikumisvabadusest, milleks on kaupade, teenuste, isikute ja kapitali vaba liikumine;
 2. juhib tähelepanu sellele, et liikumisvabadus ja sisepiiride kaotamine on Euroopa integratsiooni võtmesaavutused, millel on lisaks olulisele majanduslikule, sotsiaalsele ja territoriaalsele mõjule ka märkimisväärne sümboolne väärtus ELi ja tema kodanike jaoks, kuna need on otseselt seotud Euroopa rahvaste üha tihedama liidu loomise projektiga;
 3. rõhutab, et avatud sisepiirid moodustavad Euroopa majanduse selgroo. Võttes arvesse, et ELi liikmesriikidevahelise kaubavahetuse maht on 2 800 miljardit eurot, see hõlmab 1,7 miljonit piiriülest töötajat ja 57 miljonit piiriülest maanteevedu aastas, toonitab komitee, et Schengeni ala liikuvuse ja vahetuse tingimuste muutmisel oleksid märkimisväärsed tagajärjed tööhõivele ja investeeringutele paljudes Euroopa riikides. Komitee rõhutab, et ELi vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev sisepiirideta ala sõltub ala välispiiride asjakohasest ja tihisest kaitsest;
 4. toonitab, et kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused üle kogu Euroopa Liidu võivad sisepiiride puudumisest majandusliku arengu, sotsiaalse ja kultuurilise suhtluse, piiriülese koostöö ja eelkõige Euroopa territoriaalse koostöö programmide rakendamise ja Euroopa territoriaalse koostöö rühmituste osas;
 5. toonitab, et Schengeni lepingu piiranguklauslite kasutamisel ja sellest tuleneval liikumisvabaduse piiramisel võivad olla eriti negatiivsed tagajärjed piiriüleste koostööprojektide peamise eesmärkide seisukohast;
 6. tunnistab, et ELi, tema liikmesriikide, piirkondade, linnade ja omavalitsuste ees seisab tohutu väljakutse suure hulga rahvusvahelist kaitset vajavate pagulaste, aga ka ebaseaduslikult Euroopa Liitu siseneda üritavate majandusmigrantidega toimetulekul. Komitee kordab vajadust tagada inimeste seaduslik sisenemine Euroopa Liitu, mis hõlmaks ranget, kiiret ja tõhusat registreerimismenetlust Euroopa Liidu põhiõiguste harta kohaselt, ning toonitab, et oluline on eraldada ELi välispiiride kaitsmiseks rohkem vahendeid ja kindlustada inimeste Euroopa Liitu sisenemine õiguslikult organiseeritud moel. Lisaks sellele on komitee arvates vaja märkimisväärsed jõupingutusi ja reforme, et Euroopasse saabuvad rändajad saaksid asuda tööle ja integreeruda. Komitee rõhutab, et Schengeni välispiiridel teostatavat kontrolli tuleb läbi viia kooskõlas liikmesriikide pagulastega seotud rahvusvaheliste kohustuste ja Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga, sealhulgas õigus inimväärikusele ja mittediskrimineerimisele;
 7. märgib, et Schengeni süsteemi praegused probleemid tulenevad osaliselt suure hulga saabuvate pagulaste ja rändajatega toime tulemiseks vajaliku koordineerimise ja nõutavate vahendite puudumisest, asjakohaste poliitiliste sõnumite puudumisest seaduslike sisenemiskanalite kohta piiriületuspunktide kaudu, nagu ka kohalike ja piirkondlike omavalitsuste ebapiisavast kaasamisest;

8. rõhutab, et peamised prioriteedid on Schengeni lepingu väärtuste kaitse ja Schengeni ala stabiilsuse säilitamine. Lisaks on vaja saavutada uuesti kontroll ELi välispiiride üle ja tugevdada piirihaldussuutlikkust. Komitee toonitab, et on vaja viivitamatuid meetmeid, et töötada välja süsteem, mille abil jälgida ebaseaduslike rändajate liikumist Schengeni alal ning vältida nende kadumist ametivõimude eest. Komitee arvates tuleks kiirendada nende varjupaigataotlejate päritoluriikidesse tagasisaatmise ja tagasivõtmise protsessi, kelle taotlus on tagasi lükatud;
9. rõhutab, et kõnealune probleem vajab kõikide valitsustasandite vastastikusel koostööl põhinevaid ühiseid lahendusi, sest kooskõlastamata poliitikameetmetel on tõsised tagajärjed teistele liikmesriikidele, nende piirkondadele ja linnadele, võimendades veelgi üldisi probleeme ja õhnestades kodanike usaldust, mis on juba niigi valusalt proovile pandud. Komitee rõhutab sellega seoses, et üksikute riikide või institutsioonide süüdistamine praeguses olukorras ja Schengeni liikmete ähvardamine alast väljaarvamise eest ei aita kaasa olukorra jätkusuutlikule lahendamisele ja võib luua ohtliku pretsedendi, millel on Euroopa projektile pikas perspektiivis äärmiselt negatiivsed tagajärjed. Komitee märgib samuti, et liikmesriigi väljaarvamist ei ole kehtiva Schengeni lepinguga ette nähtud;
10. on tõsiselt mures selle pärast, et ELi aluslepingutega ühiselt sätestatud reeglite jõustamisel esineb jätkuvalt probleeme välispiiride kaitse, ebaseadusliku sisserände ja inimkaubanduse ennetamiseks ja tõkestamiseks loodud tõhustatud meetmete, tõhusa tagasipöördumispoliitika, pagulaste ja varjupaigataotlejate vastuvõtmise ja registreerimise ühiste nõuete ning ühise rändepoliitika rakendamise osas;
11. on veendunud, et Schengeni poliitilise, majandusliku ja sotsiaalse edu ohtu seadmine alaliste piirkontrollide taaskehtestamisega ei saa olla vastus ELi kodanike soovile suurendada turvalisust ja säilitada praegune elatustase. Samal ajal peab komitee hädavajalikuks anda kodanikele viivitamata konkreetseid ja vastutustundlikke vastuseid;
12. kutsub seepärast ELi liikmesriike ja ELi institutsioone üles kiirelt juurutama konstruktiivset suhtumist, vältima kiusatust lubada lihtsakoelisi lahendusi ja põhjalikult analüüsima kõigi ettepanekute riske ja kasutegureid. Komitee rõhutab, et tihe koostöö kohalike ja piirkondlike omavalitsustega ning kodanikele selgitamine, milline mõju on piiride taaskehtestamisel nende igapäevaelule, on äärmiselt oluline selleks, et taastada Euroopa Liidu usaldusväärsus praeguse kriisi ajal. Komitee märgib seejuures, et Schengeni piirieskirjades täpselt määratud tingimuste kohaselt ei saa ajutisi piirikontrolle lõputult pikendada ning et nende pikendamine kuni kaheks aastaks on võimalik vaid erandolukorras, kus sisepiirideta ala toimimine satub ohtu välispiiride kontrolli tõsiste puudujääkide tõttu;
13. rõhutab, et pakiliselt on vaja luua ühine, jätkusuutlik ja ambitsioonikas Euroopa lähenemisviis, et hallata Euroopa Liidu välispiire, eelkõige kriisikoldekeskuste loomise kaudu kolmandates riikides eesmärgiga säilitada turvalisus Schengeni alal, tagada vaba liikumine ja hoida ära tõsine ELi usaldusvääruse kriis. Komitee kutsub seepärast kõiki asjaosalisi üles arendama välja selged tegevus- ja ajakavad nii lühi- kui ka pikaajaliste lahenduste jaoks. Samal ajal rõhutab komitee vajadust määratleda, mida tähendavad jagatud vastutus ja solidaarsusel põhinevad meetmed, ning võtta arvesse erinevate riikide, piirkondade ja kohalike omavalitsuste, samuti sisserändajate erinevaid ootusi, vajadusi ja integratsioonivõimekust;
14. toetab sellega seoses ELi ühise turvaliste päritoluriikide nimekirja loomist, mis võimaldaks kiirmenetlust varjupaigataotlejatele riikidest, mida loetakse turvaliseks vastavalt varjupaigamenetluste direktiivis sätestatud kriteeriumitele, ja täies vastavuses tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõttega, selle asemel, et juhendada koordineerimata riiklikest nimekirjadest, millega tekib oht võidujooksuks kõige madalama tunnustuse astmega riikide suunas;
15. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon Euroopa Komisjonile, Euroopa Parlamendile, nõukogule ja Euroopa Ülemkogu eesistujale.

Brüssel, 11. veebruar 2016

*Euroopa Regioonide Komitee
president*

Markku MARKKULA

ARVAMUSED

REGIOONIDE KOMITEE

TÄISKOGU 116. ISTUNGJÄRK 10.–11. VEEBRUARIL 2016

Euroopa Regioonide Komitee arvamus teemal „Eakatesõbralik turism”

(2016/C 120/03)

Raportöör: Annemiek JETTEN, Sluisi linnaepea (NL/PES)

POLIITILISED SOOVITUSED

EUROOPA REGIOONIDE KOMITEE

1. juhib tähelepanu vajadusele teha kindlaks eakate kogukonna erinevad rühmad nende turueelistuste ja -vajaduste kohaselt, arendamaks välja äriplaanid, mis oleksid kohandatud arendama parimal võimalikul moel eakate turismi Euroopas ning hõlmaksid nii rühma- kui ka individuaalsete reiside pakkumisi. Komitee rõhutab, et oluline on ka määratleda eakate turistide ees seisvad võimalikud eri takistused (nt keel, juurdepääs teabele, organisatsioonilised raskused, ealine diskrimineerimine, tervishoiu- ja hädaabiteenuste kättesaadavus, reisikindlustus jne) ning teha soovitusi nende ületamiseks;
2. toonitab, et väga oluline on seada tulevikus eakate turismi jaoks ühtne vanusepiir või leppida kokku ühtses määratluses, et võimaldada läbi viia kontrole ja võrreldavaid uuringuid, eesmärgiga **kasutada optimaalselt** selle kasvava turusegmendi potentsiaali;
3. rõhutab, et **lairibühenduse** (kasutamise) laiaulatuslikul starditurul või lähtepunktil on kogu Euroopas võtmetähtsus, et tagada asjaomastele piirkondadele kõik võimalused töötada (turismi alal) välja strateegiliselt jätkusuutlik konkurentsieelis ja **see ellu viia**. Eelkõige võivad sellest **kasu saada** väikesed ja keskmise suurusega turismiettevõtted;
4. palub komisjonil seada eakate turism kui digitaalse lõhe ületamise mehhanism **Euroopa digitaalarengu tegevuskavas** tähtsale kohale;
5. on seisukohal, et **eakatesõbraliku turismi** poliitika **vajab integreeritud lähenemisviisi**. Eelkõige kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused peaksid kaaluma **valdkonnaülest lähenemisviisi**, millesse on kaasatud erinevad organisatsioonid, kes tegutsevad aktiivselt näiteks tervishoiu- ja transpordisektoris ning füüsilise juurdepääsu tagamise alal;
6. tunnistab, et oluline on luua **Euroopa andmebaas**, mis sisaldaks andmeid üldiselt iseseisvate ja materiaalselt kindlustatud eakate rühma kohta. Selles süsteemses raamistikus on võimalik välja töötada analüüsid ja näitajad, et anda tõhusal viisil vastus küsimusele, kuidas mõjutab eakate kasvav arv turismiteenuste osutajate pakkumist seoses järgmisega: turismisihkohad, transpordiettevõtted, vaatamisväärsused, majutusvõimalused, kaubandusasutused, teabeedustus ja meedia. Nende kaudu saavad turistid ideid ja teadmisi, mis võivad olulisel määral rikastada nende isiklikke reisikogemusi. Eakate turismi kasvu silmas pidades peaks see andmebaas järjest olulisemaks muutuma;

7. juhib tähelepanu ELi 2010. aasta turismipoliitika eesmärkidele⁽¹⁾, et edendada „jätkusuutliku, vastutustundliku ja kvaliteetse turismi arengut” ning sellega kaasnevaid tööhõivevõimalusi ja ühiskondlikku arengut Euroopa Liidus;
8. kutsub Euroopa Komisjoni üles jätma Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide raames rohkem ruumi turismi arengule, olles eelnevalt hinnanud kohalike ja piirkondlike ametiasutuste vajadusi. Lisaks sellele võib komisjon anda rahalist toetust, jätkates programmi Calypso, pöörates COSME fondi raames eritähelepanu turismiettevõtetele ning käivitades eakatele mõeldud Erasmus+ rahastu. Selle sektori tööhõivepotentsiaali arvestades peaks turismi edendamine eelkõige väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete osas kuuluma 2021. aasta järgse mitmeaastase raamistiku prioriteetide hulka;
9. toonitab, et igasuguse turismitegevuse sujuvaks toimimiseks on määrava tähtsusega juurdepääsetavus, eriti eakate inimeste puhul, kuna nende ligipääs turismisihthohtadele ja vaatamisväärsustele (hotellid, spaad jms) säästva, mugava ja taskukohase transpordiga, mis on kohandatud turistide erinevate vanuserühmade vajadustele, on eeltingimuseks nende reisimisele üldse. Seega oleks soovitatav kaasata transporditeenuse pakkujad (lennu-, laeva-, bussi- ja raudtee-ettevõtjad ning ristlusreiside korraldajad) omavahelisse koostöösse, et tagada eri transpordiliikide ühendamine, mis võimaldaks eakatel lihtsalt ja mugavalt jõuda nende reisisihtkohani, seejuures ka kaugetesse piirkondadesse;
10. toetab antud kontekstis Euroopa Parlamendi Euroopa turismi arenguga tegeleva laiendatud töörühma ettepanekut nimetada 2018. aasta **Euroopa turismi aastaks**. Seejuures tuleb eritähelepanu pöörata eakatele mõeldud rajatistele ja turismi edendamisele madal- ja keskhooajal;
11. rõhutab, et turismisektor on oma sissetulekute ja sellega seotud tööhõivevõimaluste tõttu väga oluline paljude Euroopa piirkondade jaoks. Mõningate piirkondade jaoks on turism konkurentsieelise edendamiseks ja kindlustamiseks lausa hädavajalik. Turismil on märkimisväärne kasvupotentsiaal ja see on otseselt ja kaudselt seotud paljude majandus-, sotsiaal- ja kultuurivaldkondadega. Sageli on turism liikumapanev jõud piirkondade konkurentsivõime terviklikuks, strateegiliseks ja jätkusuutlikuks arendamiseks ja suurendamiseks. Kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel on siin võtmeroll. Seetõttu on ülimalt tähtis kasutada optimaalselt nende teadmisi ja kogemusi, edendades selleks kohalikku ja piirkondlikku koostööd Euroopa tasandil;
12. kordab, et eakate kodanike panus Euroopa turismitööstusse on märkimisväärne ning kujutab endast tohutut turupotentsiaali. Lisaks on üle 65-aastaste eurooplaste kulutamisevõime juba praegu üle 3 000 miljardi euro ning vanusest tulenevate vaegustega inimeste arv kasvab 68 miljonilt 2005. aastal 84 miljonini 2020. aastal. Hetkel on Euroopa Liidus üle 128 miljoni kodaniku vanuses 55–80 eluaastat, mis moodustab kogurahvastikust ligikaudu 25 %. Seevastu ei ole 41 % Euroopa Liidu 28 liikmesriigi kodanikest kunagi väljapoole oma riigi piire reisinud, samal ajal kui 7 eakat 10st reisivad eranditult oma koduriigis;
13. on seisukohal, et sellel demograafilisel arengul on oluline mõju turismiteenuste nõudlusele ja sellest tulenevalt ka tööturule. Turismitööstus on juba osutunud välistele šokkidele ja kriisidele arvatust tunduvalt vastupidavamaks. Praegust majandusolukorda iseloomustavad märkimisväärsed kulutused vaba aja veetmisele ja turismile. Turism on väga töömahukas majandusharu, mis annab olulise panuse tööhõivesse ja sotsiaalsesse arengusse ning väärib järgmises mitmeaastases finantsraamistikus suuremat tähelepanu;
14. juhib tähelepanu asjaolule, et turismisektor on silmitsi arvukate väljakutsetega, näiteks: a) demograafilised muutused, b) digitaaltehnoloogia ja c) turismiteenuste pakkumise mitmekesistamine. Ülemaailmne konkurents on toonud traditsiooniliste turundusstrateegiatega asemele strateegiad, mis muudavad teenusepakkumise turistidele paindlikul viisil hõlpsamini kättesaadavaks;
15. on veendunud, et eakatesõbraliku turismi arendamisel on kesksel kohal kõrge kvaliteet, jätkusuutlikkus, pidev uuendustegevus ja hästi koolitatud personal;

⁽¹⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/TXT/?uri=celex:52010DC0352>.

16. soovib seetõttu määratleda demograafilise väljakutse riikliku ja piirkondliku tähtsuse piirkondlikes rakenduskavades. Kõnealustes kavades käsitletakse muu hulgas väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete konkurentsivõimet, tööhõivet, tööturgu ja sotsiaalselt integratsiooni. Selline lähenemisviis on oluline võitluses hooajalise tööpuuduse vastu ning töökohtade võimendava mõju kasutamisel turismisektoris;

17. märgib, et kohaliku ja piirkondliku turismihooaja pikendamiseks peaksid poliitikakujundajad konkreetsete vanuserühmade sees ja neist väljaspool käsitlema ka konkreetseid rühmi, keda seovad ühised huvid, nt kultuuripärand, ajalugu, haridus, religioon, sport ja puhkus;

18. juhib tähelepanu sellele, et terviseturism on ELi turismisektori üha olulisem osa ning selle kaht mõõdet (tervishoiu- ja heaolurivism) tuleks toetada. Ennekõike piirkondlikust vaatenurgast on oluline edendada konkurentsivõimet ja muuta Euroopa sihtkohad suure lisaväärtusega tippasemel tervisesihtkohtadeks. Terviseturism on muutumas turismisektori suurima kasvuga turusegmendiks ja seda eelkõige eakate seas, kelle üheks peamiseks reisimise ajendiks on tervishoiuteenuste saamine;

19. on veendunud, et digitaalse tehnoloogia parandamisel IKT-le kiirema juurdepääsu võimaldamiseks on mitmeid eesmärke, sealhulgas eakatesõbralik turism, ja seda on võimalik seostada ELi jaoks oluliste prioriteetidega. Tehnoloogilisele infrastruktuurile juurdepääsu lihtsustamine aitab märkimisväärselt ära kasutada olemasolevat ostujõudu. Hetkel on see suures osas üle 50-aastaste käsutuses (nn hõbedase majanduse potentsiaal);

20. juhib tähelepanu toiduturismi olulisusele jätkusuutlike töökohtade loomise, piirkondliku majanduskasvu ja ühtekeeluvuse seisukohalt, kuna turistid kulutavad enam kui kolmandiku oma vahenditest toidule;

21. soovib kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel rakenduskavade raames neile meetmetele tähelepanu pöörata, võttes kaasavama rolli, stimuleerides avaliku ja erasektori partnerlusi, rajades võrgustikke ning edendades ja arendades eakatesõbralikku turismi. Seetõttu peaks kohalike ja piirkondlike omavalitsuste päevakorras esmajärjekorras seisma ka teabevahetustegevus, mis on suunatud eakatesõbraliku turismi turupotentsiaali puudutava teadlikkuse suurendamisele;

22. märgib, et eakate turismiturg ei ole ühtlane. Vastupidi, eakad on heterogeenne rühm üksikisikuid, kellel on erinevad vajadused, ootused ja motivatsioon. Eakatel on oht sattuda sotsiaalsesse isolatsiooni; turism loob eakatele võimalusi uute sotsiaalsete kontaktide loomiseks. Uuringutest nähtub, et turismiga tegelevad eakad on esiteks parema tervisega ja sõltuvad seetõttu vähem hooldusteenustest ning teiseks valivad aktiivselt ka selliseid sihtkohti, millega kaasnevad kvaliteetsed tervise- ja heaoluteenused;

23. soovib tugevdada seoseid eakate turismi ja täisväärtusliku eluperioodi pikendamist käsitleva Euroopa innovatsioonipartnerluse vahel liikuvuse, ohutuse, avaliku ruumi juurdepääsetavuse, tervishoiu ja sotsiaalhoolekande edendamise seisukohast;

24. tuletab Euroopa Liidu institutsioonidele ja liikmesriikidele meelde, et kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel on oluline roll selliste poliitikavaldkondade koordineerimisel nagu transport, hooldusteenused, linnaplaneerimine ja maaelu areng. Need valdkonnad mõjutavad omakorda otseselt ja kaudselt kohalikku turismisektorit, mis koosneb väikestest ja keskmise suurusega perettevõtetest;

25. nõustub, et kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused peavad ära kasutama võimalusi, mida turism nn arukate linnade arendamise seisukohalt pakub. Samuti tuleb edasi arendada ja toetada väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete individuaalseid pädevusi. Selline toetus võib hõlmata erinevaid teadlikkuse suurendamisele suunatud tegevusi. Siinjuures tuleb mõelda suutlikkuse suurendamisele, et anda teavet rahastamisvõimalustest kohta, Euroopa projekte puudutavate partnerluste koordineerimisele, näiteks mestimisprogrammide kaudu, ning ühissetevõtete loomisele kohalike ja piirkondlike parimate tavade alusel sellistes valdkondades nagu teabele juurdepääsu lihtsustamine, transpordistruktuur ja kõigi vanuserühmade vajadustele kohandatud tooted;

26. kutsub poliitikakujundajaid üles looma vajalikud tingimused selleks, et turismisektor saaks:

— luua taskukohaseid ja mitmekülgseid turismiteenuste pakkumisi;

- määratleda eakate ühenduste parimad tavad ja neid levitada, näiteks eakatele suunatud vahetusprogrammide loomise kaudu;
- arendada välja eakatele mõeldud taskukohased turismitooted;
- aidata väikestel ja keskmise suurusega ettevõtetel turismisektoris töötada ühiselt välja ja turustada turismipakkumisi kõnealuses valdkonnas;
- innustada jõupingutusi eakate piiriülese reisimise lihtsustamiseks;
- järgida subsidiaarsuse põhimõtet vastavalt ELi toimimise lepingu artiklis 195 sätestatule, mille kohaselt on Euroopa Liidul turismiküsimustes üksnes täiendav pädevus;

27. märgib, et broneerimissüsteemid, sotsiaalmeedia ja e-turud on vaid mõned internetis kättesaadavatest peamistest turismirakendustest. Kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused võivad samuti otsustada kasutada kaasageid kommunikatsioonitehnoloogiaid, näiteks otsingumootoreid, mis pakuvad kasutajatele läbipaistvust, nii et eakad mõistavad, millist kvaliteeti nad võivad millise hinna eest oodata. Siiski ei ole kõik eakad interneti broneerimissüsteemide ja arvustusi sisaldavate veebilehtedega tuttavad. Digitaalse lõhe tõttu võivad eakad mõnikord usaldada rohkem tavapäraseid broneerimismeetodeid ja isiklikku suhtlust muu hulgas reisibüroodega. Et võimaldada vanematel põlvkondadel osa saada digiajastu võimalustest, võiksid näiteks kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused pakkuda eakatele koolitusi;

28. on seiskohal, et „teistega ühenduses olemine võib aidata vanematel inimestel tööl või oma kogukonnas püsida terve, iseseisev ja aktiivne”. Seda on võimalik saavutada sotsiaalvõrgustike edendamise ning sidusrühmade (nt teaduskeskuste ja -asutuste, erasektori IT ettevõtete, kodanikuühiskonna, kohaliku kogukonna jne) kaasamisega tehnoloogiliste liideste väljatöötamise ja arendamise ning eakatesõbralike kogukondade rajamise üldisesse käsitusse;

29. mõistab, et digitaalse suhtluse mõju sihtrühmade vahel on märkimisväärselt arenenud ja toonitab, et oluline on luua Euroopa andmebaas. Olemasolevate vahendite võimalikult ulatuslikuks ärakasutamiseks võiks eakateturismi andmebaasi hallata turismi virtuaalne vaatluskeskus. Seejuures tuleb veel kindlaks määrata, kes selle mudeli välja töötab ja kes näitajate jaoks andmeid kogub;

30. juhib tähelepanu sellele, et ülikõrged tervishoiukulud on suurendanud tähelepanu vananemisele ja **sektoriüleste partnerluste** loomisele. Nii võib ka e-tervise tegevuskaval olla väga soodne mõju eakatesõbraliku turismi arendamisele. Vanemad reisijad mainivad puhkusereisist loobumise tähtsuselt teise põhjusena tihti tervist. Pakkudes eakatele kodunt eemal olles (elektroonilist) juurdepääsu kvaliteetsele tervishoiuteenusele, on võimalik nende hirme vähendada või need kaotada. See innustaks neid võib-olla julgemalt oma vaba aega veetma. Samal ajal võivad soodsamasse kliimasse reisimine ning uute kogemuste saamine mõjuda hästi ka nende tervisele;

31. rõhutab piiriülese tervishoiu direktiivi tähtsust ja kutsub kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi üles parandama juurdepääsu teabele, mis puudutab eakatele kodanikele tervishoiuteenuste osutamist välismaal, võimaldades neil teha teadlikke valikuid ravi- ja hooldusprotseduuride osas ja reisida Euroopa Liidus tervise pärast muretsemata;

32. soovib parandada liikuvust, käivitada ohutuslaseid algatusi ja parandada avaliku ruumi üldist juurdepääsetavust kõigi vanuserühmade jaoks. Väga tähtis on luua jõulised seosed ühelt poolt eakate turismi ja teiselt poolt täisväärtusliku eluperioodi pikendamist käsitleva Euroopa innovatsioonipartnerluse vahel;

33. toetab demograafilisi muutusi käsitleva Euroopa linnapeade pakti käivitamise mõtet ning soovib, et turismi tunnustataks olulise poliitikavaldkonnana, mis võib aidata ergutada innovatsiooni, edendada tervet ja aktiivset elustiili ning toetada põlvkondadevahelist solidaarsust.

Brüssel, 10. veebruar 2016

*Euroopa Regioonide Komitee
president*

Markku MARKKULA

Regioonide Komitee arvamused „Innovatsioon ja maapiirkondade majanduse ajakohastamine”

(2016/C 120/04)

Raportöör: Randel LÄNTS (Viljandi linnavolikogu liige, EE/PES)**I. TAUST**

1. Strateegias „Euroopa 2020” nähakse majanduskasvu käivitajatenä eelkõige linnu ja suurlinnu. Samas ei ole võimalik saavutada strateegia eesmärgid ja säilitada territoriaalset ühtekuuluvust, kui ei kasutata ära kogu, sh maapiirkondade potentsiaali.
2. Maapiirkonnad ja vahepealsed piirkonnad moodustavad 91 % ELi territooriumist ja 60 % ELi rahvastikust ning annavad 43 % kogulisandväärtusest ja 56 % ELi töökohtadest.
3. Maaelu on rikkaliku kultuuri-, arhitektuuri-, loodus-, sotsiaal-, toidu- ja majandusliku pärandi allikas. Maapiirkonnad etendavad seega väga olulist rolli jätkusuutlikule arengule ja territoriaalsele ühtekuuluvusele suunatud uute poliitiliste suuniste koostamisel.
4. Paljud Euroopa Liidu maapiirkonnad on silmitsi sarnaste probleemidega: füüsiline ligipääsetavus, kaugus otsustus- ja uurimiskeskusest ja haridusasutustest ning tehnoloogilise infrastruktuuri puudulikkus ja sellega kaasnev tehnoloogialõhe. Tööturul osalemise määr maapiirkondades on madalam, samuti luuakse seal vähem töökohti. Samas on maapiirkondadel ka terve rida eeliseid: loodus, inimsõbralik elukeskkond, väiksem saastatus jms.
5. Oluline on märkida, et maapiirkonnad võivad oma olemuselt ja probleemidega olla väga erinevad. Mõned neist kannatavad rahvastiku vähenemise ja vananemise, samuti madala asustustiheduse ja keskuste hajaasustuse all, sellal kui teised, linnalähedased alad on ehitusmaa nõudlusest tuleneva ja demograafilise surve all. Osad võitlevad põllumajandustegevuse vähenemise tõttu majanduslangusega, sellal kui teised kogevad kasvavat edu tänu oma loodus- või muu elukeskkonna kvaliteedile ja turismile ja/või sisserändele. Mõned on suhteliselt hea teedevõrgu ja info- ja kommunikatsiooni infrastruktuuriga, teised on jäänud suhteliselt eraldatuks. Mõned asuvad mandril ja teised saarepiirkondades. Need piirkonnad peavad toime tulema saarepiirkondadele omaste probleemidega. Ühine joon on see, et maapiirkondade arengutase on ELi ja eelkõige linnapiirkondade arengutasemest madalam ja mahajäämus süveneb.
6. Igal juhul tunnustatakse Euroopa seadusandluses mitut liiki maapiirkondi, nagu näiteks mägipiirkonnad ja hõredalt asustatud piirkonnad, mis peavad kasutama erilist lähenemisviisi, milles võetakse arvesse nii nende piiranguid kui ka arenguvõimalusi.
7. Kvaliteetsete avaliku või erasektori teenuste säilitamine nõuab sageli suuri poliitilisi, ühiskondlikke või rahalisi jõupingutusi ning eeldab suuremat solidaarsust maa- ja linnapiirkondade vahel. Samas on võimalik avaliku sektori teenuste või toodete arendamisel esitada ettevõttele uusi väljakutseid. Näiteks avalikele hangetele seatud tingimuste kaudu saab ärgitada ettevõtjaid otsima innovatiivsemaid lahendusi vms.
8. ÜPP raames kasutatavad vahendid on eelmise perioodiga võrreldes vähenenud 11,1 %. Selle vahe kompenseerimiseks on juba 11 liikmesriiki otsustanud suunata vahendeid I sambast II sambasse, samas kui viis riiki, sh neli Kes- ja Ida-Euroopa riiki, kellele makstavad otsetoetused jäävad ELi keskmisest allapoole, on otsustanud toimida vastupidiselt. Sellele vaatamata on vahendid endiselt suunatud pigem sissetuleku tekitamisele, mitte maaelu ajakohastamisele ja edendamisele.

9. Tõeline maaelu arengu poliitika ei ole mõeldav kõiki selle osalisi arvesse võtmata. Euroopa institutsioonid, liikmesriigid ning kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused peaksid maaelu arengu programmides piisavalt arvesse võtma sotsiaalset kaasatust, vaesuse vähendamist ja majanduskasvu edendamist maapiirkondades. Vahendite vähendamine muudab nende prioriteetide rahastamise omavalitsuste jaoks äärmiselt keeruliseks.

10. LEADERi programmi jaoks on ette nähtud 6 % EAFRD eelarvest, millest mõnedes liikmesriikides tõenäoliselt ei piisa investeringute taaskäivitamiseks. Samas on alates 1991. aastast LEADERi programmi abil loodud 150 000 töökohta ning see on üks oluline vahend, millest toetatakse tööhõivet ja mis aitab säilitada ja arendada majanduslikku ja sotsiaalset struktuuri maapiirkondades.

11. Lisaks eelarve suurendamisele tuleks laiendada ka kohaliku arengu ulatust, kaasates sellesse kõik maapiirkondade majandus- ja sotsiaalarangu projektid. Väiketootjate omavahelisele koostööle tuleb kaasa aidata eesmärgiga kasvatada summaarseid tootmisahte, arendada kohaliku turu tõhusamat toimimist, ületada lühikeste tarneahelatega seonduvaid probleeme ning edendada tootearendust ja ühist turustamist. Sedalaadi tegevusele saavad kaasa aidata ka tõhusam koostöö piirkonna haridus- ja kutseasutustega, LEADERi võrgustikud jm kohalikud koostöövormid.

12. Euroopa Komisjoni regionaalpoliitika peadirektoraadi teostatud uuringus „Kohaliku arengu toetamine ühtekuuluvuspoliitika raames: head tavad ja tulevased poliitilised valikuvõimalused” soovitatakse luua kohalikule arengule pühendatud koordineerimisplatvorm, mille ülesanne oleks integreerida arengu kohalik mõõde strateegiasse „Euroopa 2020”. Platvormi ülesanne oleks tegeleda menetluste lihtsustamisega ja jälgida, et eri valdkondlikud poliitikad oleksid sidusad. Praktikas peaks platvorm võtma Euroopa Komisjoni talitustevahelise töörühma kuju ning seda võiksid asjaomasel juhul täiendada teiste ELi institutsioonide esindajad.

13. Nagu eri uuringutest ilmneb, annavad maaelu arengu võrgustikud järjest olulisema panuse maakogukondade arengusse ja innovatsiooni toetamise maapiirkondades, sest need võrgustikud on suutelised andma nõu ja teavet, mille abil arendada loovaid lahendusi kohalike probleemidega toimetulekuks, jagama oma liikmete hulgas nii saadud õppetunde kui ka häid kogemusi ning leidma rahastamisallikaid. Seepärast väljendab komitee heameelt Euroopa maaelu arengu võrgustiku ja Euroopa innovatsioonipartnerluse võrgustiku loomise üle Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1305/2013 artiklite 52 ja 53 kohaselt.

14. Eelmisel programmitöö perioodil 2007–2013 rahastati maaelu arengut EAFRD fondist 91 miljardi euro ulatuses ja teistest struktuurifondidest 85 miljardi euro ulatuses. Ent uus ERFi määrus on suunatud peamiselt linnapiirkondadele ja maapiirkondi selles isegi ei mainita. Sellest lähtuvalt võib küsida, millised on tegelikult võimalused kaasrahastada maaelu arengu projekte teistest struktuurifondidest, iseäranis ERFist ja ESFist, arvestades, et suurem osa EAFRD määruuses kavandatud meetmetest on suunatud põllumajandusele.

15. Samuti tuleb kaaluda fondidevahelise koostöö küsimust, et konkreetsete toetusmeetmete abil toetada hõreda asustuse ja tõsiste püsivate ebasoodsate demograafiliste tingimustega piirkondi.

16. Viimane ülevaade rakenduskavade elluviimisest näitab, et praegu on vaid 22,6 miljardit eurot ERFi vahenditest eraldatud maapiirkondades kasutamiseks. See moodustab üksnes 11 % ERFi eelarvest.

17. Tuleb rõhutada, et territoriaalsele koostööle eraldatavad ELi vahendid võivad ka aidata koondada tehnilisi vahendeid ja inimressursse piiriülestel aladel, et edendada piirialadel asuvate maapiirkondade arengut.

18. Euroopa Komisjon ja Euroopa Investeeringuspank (EIP) esitasid 23. märtsil 2015 tagatisrahastu mudeli põllumajanduse jaoks, mille eesmärk on hõlbustada laenudele juurdepääsu, aitamaks põllumajandustootjatel ja maapiirkondade muudel sidusrühmadel laenu saada.

19. Elanikkonna vähenemine ja noorte lahkumine maapiirkondadest keskmise suurusega või suurlinnadesse on kogu Euroopas tõsine väljakutse. Peamiseks lahkumise põhjuseks on töökohtade puudumine, madal palgatase ja vähene atraktiivsus. Teisest küljest kurdavad maapiirkondade ettevõtjad, et neil ei õnnestu leida uusi asjakohase väljaõppega töötajaid. Seega tuleb maapiirkondades kiiresti parandada kutseõppe pakkumist nii kutsealusõppe kui ka täiendusõppe valdkonnas.

20. Oluline on paindlikult, kiiresti ja piirkonnale mõistlikus mahus pakkuda õpet vajaminevates valdkondades. Kindlasti on maapiirkondades keerulisem kutseõpet korraldada kui linnades, arvestades, et õppurkond on hajutatud ja vajadused erinevad. Üks lihtsamaid võimalusi õppeasutuse ja ettevõtte sidumiseks on praktikantide juhendamine, mis aga eraldi välise toetuseta võib olla väikeettevõtjale liiga suur koormus. Tasub kaaluda sellise skeemi väljatöötamist, mis toetaks ettevõtja tegevust õiglasel tasul saava praktikandi juhendajana ja püsivaid töökohti hõlmavate reaalselt väljaade pakkujana. Piirkonna kutseõppe- ja muud haridusasutused peaksid saama olulisi ressursse ja selgeid ülesandeid täiend- ja ümberõppes. Samas on piirkondi, kus kodanikuühiskond on aidanud luua vajalikud institutsioonid, aga seda kogemust tuleks jagada ka teiste piirkondadega.

21. Metsanduse osatähtsus maaelus ja maamajanduses on tänu tehnoloogia kiirele arengule kasvanud. Tänapäeval tähendab metsandus oluliselt enam kui vaid toormaterjali – puitu. Töödeldud puitu kasutatakse ehituses, samuti leiab puidukiud kasutust näiteks riiete-, auto- ja isegi toiduainetööstuses.

22. Juurdepääs kiiretele telekommunikatsioonivõrkudele on konkurentsivõime ja majanduskasvu jaoks määrava tähtsusega. Kvaliteetsete digitaalsete teenuste pakkumine eeldab kiireid ja tõhusaid lairibaühendusi. Kuigi lairiba võrkude katvuse tase on ELis viimastel aastatel oluliselt suurenenud ja osades piirkondades on vajalik taristu olemas, esineb paljudes kohtades endiselt märkimisväärsed puudujääke. Lisaks ei peegelda leviala statistika alati pakutava lairibaühenduse kvaliteeti maapiirkondades. Kooskõlas Euroopa digitaalarengu tegevuskava 2020 eesmärkidega tuleb püüda tagada ühesugune võimsus kogu ELis. Iseäranis paistab see silma linna- ja maapiirkondade vahel. On piirkondi, kus põhimõtteline kättesaadavus on olemas, aga lõpptarbija tuleb liitumiseks teha veel olulisel määral endapoolseid investeeringuid. Tuleb teha täiendavaid jõupingutusi, et toetada virtuaalsete läbimurre, parandada juurdepääsu taskukohastele digitaalsetele sideteenustele ja arendada maapiirkondade veebiteenuseid.

23. Lisaks taristu olemasolule on oluline arendada elanike ja ettevõtjate võimekust kasutada pakutud võimalusi. On uuringuid, mis näitavad, et isegi interneti hea kättesaadavuse juures kasutab enamik suhteliselt väheseid võimalusi. Koolitused ja info jagamine erinevate võimaluste kohta, sealhulgas just väikeettevõtja tootearendusele mõeldud IKT võimaluste kasutamine võib olla üheks võimaluseks maapiirkondadele.

24. Tänapäeval seostatakse „arukate linnade” kontseptsiooni tavaliselt suurlinnadega, kus toimuvad muutused ja kus otsitakse lahendusi nende arenguks. Sellegipoolest on ka maapiirkondadel eeldusi, et kõnealune kontseptsioon omaks võtta. „Linn” ja „maapiirkond” ei tohiks kujutada endast vastandeid, vaid nende vahel peaks tekkima koostöö, millele peaksid kaasa aitama uued tehnoloogiad ja nende rakendamine kohapeal. Vältimaks linna- ja maapiirkonna vastandumist tuleks rääkida pigem „arukast piirkonnast”.

25. Ühise põllumajanduspoliitikaga reguleeritakse põllumajandust ja selle olulist rolli maaelu arengus. Piirkondlikul tasandil on see tihedalt seotud põllumajanduse arenguga. Kuigi iga maapiirkond ei hõlma ilmtingimata põllumajandust, ei ole mingit kahtlust, et ilma põllumajanduseta ei oleks maapiirkondi olemas. Põllumajanduse arengut ei ole võimalik saavutada sõltumatult ülejäänud piirkonna arengust ning on oluline jätkuvalt tagada kooskõla ühelt poolt põllumajanduse ning teiselt poolt maaelu arengu tingimuste ja eesmärkide vahel, mille tulemusena aitaks põllumajanduse areng kaasa maapiirkonna elanike ja põllumajandustöötajate, aga samuti naaberkiilade elanike elatustaseme parandamisele.

26. Euroopa innovatsioonipartnerlus „Põllumajanduse tootlikkus ja jätkusuutlikkus” on uudne kontseptsioon, mille eesmärk on tegeleda nõrkuste, kitsaskohtade ja tõketega, mis takistavad või aeglustavad Euroopa teadus- ja uuendustegevuse süsteemis heade ideede väljatöötamist ja turustamist. Iseäranis tuleb lahendada investeeringute ebapiisava taseme, õigusaktide aegumise, standardite puudumise ja turu killustatusega seotud probleemid.

27. Kuna paljudele maapiirkondadele on füüsiliselt raske ligi pääseda, mis takistab nende majandusliku potentsiaali täielikku ärakasutamist, tuleb avalikul rahastamisel arvesse võtta maa- ja linnapiirkondade asjakohast ühendamist kiirete ja läbitavat keskkonda säästvate transpordivõrgustike abil.

II. POLIITILISED SOOVITUSED

REGIOONIDE KOMITEE

28. on seisukohal, et kõigis Euroopa Liidu piirkondades ja eelkõige maapiirkondades esinevaid majanduslikke, keskkonnavalaseid ja sotsiaalseid väljakutseid on võimalik käsitleda ainult avaliku poliitika integreeritud lähenemisviisi abil.

Selleks tuleb:

29. toetada äsjaloodud ühist strateegilist raamistikku ja innustada komisjoni jätkama struktuurifondide toimimiseeskirjade ühtlustamist, et lihtsustada maaelu arengu kavandamist ja juhtimist;

30. tagada, et fondide integreerimist, maaelu ja põllumajanduse valdkonna innovatsiooni ning koostööl põhinevaid lähenemisviise, s.o maaelu arengu poliitika reformi kõige uuenduslikumaid elemente käsitlevad õigusnormid oleksid tõhusad ja tulemuslikud;

31. mitmekesistada sisendeid ja lisada maaelu aspektid kõikidesse ELi poliitikavaldkondadesse, nii nagu praegu tehakse linnade puhul;

32. juhtida tähelepanu sellele, et kokkuhoiumeetmed ning põllumajandusele ja maaelu arengule eraldatud vahendite üldine vähenemine ohustavad maapiirkondade jätkusuutlikkust ja on seetõttu vastuolus ELi territoriaalse ühtsuse põhimõttega;

33. paluda komisjonilt suuremat toetust maapiirkondadele, mis on pidanud tegema suuri jõupingutusi, et kujundada oma majandusmudel ümber nt põllumajanduselt turismile;

34. suurendada ELi kogu finantstoetust maaelu arengule, et tasakaalustada järjest suuremat keskendumist põllumajanduslikule tootmisele, mis viib suurte piirkondadevaheliste erinevusteni, ja panna piir teise samba vahendite ülekandmisele esimesse sambasse;

35. kaaluda mitmeaastase finantsraamistiku programmitöö perioodi 2014–2020 vahekokkuvõttes kohalikule arengule eraldatavate ELi rahaliste toetuste suurendamist;

36. eraldada LEADERi programmile – arvestades selle praeguseks tunnustust leidnud tähtsust maaelu arengu edendamisel – minimaalse osakaaluna üle 5 % EAFRD kogutoetusest;

37. pöörata eritähelepanu hõredalt asustatud või rahvaarvu vähenemisest ohustatud kogukondade taastamise ja arengu programmidele, mis väärtustavad kõnealuste kogukondade ajaloo- või kultuuripärandit turismikaalutlustel;

38. toetada platvormi European Countryside Movement ja Euroopa Parlamendi maa-, mägi- ja äärepoolsete piirkondade laiendatud tööühma nõudmist komisjonile koostada maaelu käsitlev valge raamat, mis oleks 2020. aasta järgse maaelu arengu poliitika väljatöötamise lähtealus;

39. taotleda täielikku kaasatust Euroopa Komisjoni loodavas kohalikule arengule pühendatud koordineerimisplatvormis;
40. rõhutada maapiirkondade tähtsust arengu- ja innovatsioonikeskustena, mis panustavad strateegiasse „Euroopa 2020“;
41. tagada, et Euroopa Regionaalarengu Fond peegeldab kindlat usku linna- ja maapiirkondade vahelise koostöö lisandväärtusesse ja arvestama praktilisemal moel kõnealuste piirkondadega, et kasutada täielikult ära selliste koostööprojektide potentsiaali ning anda kõnealuste toimivate piirkondade kaudu oluline panus territoriaalsesse ühtekuuluvusse;
42. väljendada vastuseisu Euroopa vahendite jaotamise makromajandusliku tingimuslikkuse põhimõtetele – arvesse peab võtma ka sotsiaalseid ja keskkonnanäitajaid;
43. pöörata erilist tähelepanu uuenduslikele lähenemisviisidele maapiirkondades, sest need võivad olla eeskujuks teistele piirkondadele ja aladele;
44. taotleda, et EIP vahendid, põllumajanduslikud innovatsiooniprogrammid ja teadusuuringud oleksid suunatud peamiselt loomakasvatuspriirkondadele, looduslikest iseärasustest tingitud piirangutega aladele, nagu mägipiirkonnad, ja väikestele põllumajandusettevõtetele, kaaludes samas lahendusi sotsiaalsetele väljakutsetele, et säilitada kõigis piirkondades säästev põllumajandus ja maakogukonnad, vähendades sel viisil piirkondlikke erinevusi;
45. rõhutada innovatsioonipartnerluse tähtsust maapiirkondade majandustegevuse ajakohastamisel, eelkõige seal, kus soovitakse saavutada tihedamat seost põllumajandus- ja teaduspoliitika ning teadlaste ja põllumajandustootjate vahel. Sellest vaatenurgast tuleb täielikult ära kasutada määrusega (EL) nr 1305/2013 kehtestatud meetmed prioriteedi „Teadmussirde ja innovatsiooni parandamine põllumajanduses, metsanduses ning maapiirkondades” toetamiseks;
46. nõuda, et Euroopa tasandil töötataks välja asjakohased suunised, milles määratakse kindlaks eri riiklike maaelu võrgustike funktsioonid ja ülesanded ning maaelu arengu programmide rakendamisele kaasa aitamise tingimused;
47. taotleda innovatsioonipoliitika paremat koordineerimist Euroopa Liidu tasandil;
48. väljendada nõrdimust, et maapiirkondi ei ole hõlmatud Euroopa Komisjoni kohalikule arengule pühendatud innovatsioonipartnerluse „Arukad linnad ja kogukonnad” peamisse sihtrühma;
49. väljendada pettumust rakenduskavade elluviimise vahearuaude tulemuste üle, milles osutatakse, et maapiirkondadele eraldatakse vaid 11 % ERFi vahenditest;
50. ajakohastada maapiirkondades pakutavat kutseõpet ning viia see vastavusse globaalsete konkurentsitingimuste ja kohalike ettevõtjate vajadustega;
51. taotleda ESFi vahendites eraldi kutseõppele sellistes maapiirkondades, mida on vaja arengus rohkem toetada;
52. kutsub komisjoni, liikmesriike ja asjaomaseid kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi edendada koostööd ettevõtete ning piirkondlike haridus- ja kutseasutuste vahel, toetades sealhulgas keskuste loomist põllumajandusinnovatsiooni edendamiseks, lähtudes teistes liikmesriikides juba saadud kogemustest;
53. toonitada veel kord vajadust harida ühiskonda tervikuna, et aidata inimestel mõista maapiirkondade säilitamise tähtsust üldsuse jaoks ⁽¹⁾, ja seetõttu tagada maapiirkondade elanikele selliste põhiliste avalike teenuste osutamine, nagu haridus, tervishoid ja sotsiaalteenused;

⁽¹⁾ NAT-V/029.

54. töötada välja meetmed väikeettevõtete tootearenduse toetamiseks ja turutõrgetega toimetulemiseks ning samuti soodustada kohalikku tarbimist ja põllumajanduslike toiduainete lühikesi tarneahelaid;
55. kutsuda üles suurendama Euroopa digitaalarengu tegevuskava 2020 toetavate uue põlvkonna juurdepääsuvõrkude abil jõupingutusi kiire internetiühenduse kasutuselevõtuks maapiirkondades;
56. rõhutada IKT-alaste baasoskuste suurendamise vajadust.

Brüssel, 10. veebruar 2016

*Euroopa Regioonide Komitee
president*

Markku MARKKULA

Euroopa Regioonide Komitee arvamus teemal „Territoriaalse arengu näitajad – SKP täiendamine”

(2016/C 120/05)

Raportöör: Catuscia MARINI (IT/PES), Umbria maakonna valitsuse juht**POLIITILISED SOOVITUSED**

EUROOPA REGIOONIDE KOMITEE

Poliitiline mõttevahetus SKP täiendamise üle

1. tunnistab, et poliitikakujundamises on asjakohane strateegiline lähenemisviis, milles määratletakse ühistel väärtustel põhinevad ühised eesmärgid ja määratakse kindlaks meetmed ühiselt seatud eesmärkide saavutamiseks. Sel viisil ei jäeta kasutamata strateegia „Euroopa 2020” ning mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) vahekokkuvõtetega loodud võimalusi ja nende tulemuseks võib olla oluliselt paranenud juhtimisstruktuur, mis hõlmab kõiki valitsemistasandeid;
2. on seisukohal, et tõenditel põhinev lähenemisviis avaliku sektori poliitikale – konkreetsete poliitikameetmete mõju prognoosimine ja mõõtmine – on oluline, et tagada järjepidevate poliitiliste otsuste aktsepteerimine avalikkuse poolt;
3. rõhutab seoses ühiskonnas saavutatud edusammude mõõtmise üle peetava aruteluga tihedaid seoseid mõõtmise, taju ja tegevuse vahel ning toonitab, et meetmed tuleb valida laialdaselt levinud ühiskondlike väärtuste alusel ja tulevikku vaadates;
4. märgib, et näitajate kaudu väljendatud kriteeriumid või eesmärgid ei saa kunagi asendada korralikku ja selgelt väljendatud poliitilist strateegiat. Nad on viis millegi saavutamiseks, st strateegilise eesmärgi saavutamise vahend;
5. leiab, et arutelu teemal „Territoriaalse arengu näitajad – SKP täiendamine” on seega poliitiline arutelu, mille alustuseks tuleb määratleda osaleval ja demokraatlikul viisil praeguste ja tulevaste põlvkondade jaoks strateegilised eesmärgid, mida on võimalik saavutada teatava kogukonna poliitilise tegevuse tulemusena;
6. on sellega seoses seisukohal, et on vaja veelgi parandada poliitilise juhtimise praegust metoodikat ELi tasandil, et saada ajakohastatumat, põhjalikumat ja tegelikkusele paremini vastavat teavet ning määrata kindlaks asjakohane ja ühtne meetod majanduslike, sotsiaalsete ja keskkonnavalaste aspektide hõlmamiseks olukorra analüüsi;
7. rõhutab, et kõik Euroopa Liidu valitsemistasandid tuleb kaasata arutellu tulevaste kriteeriumite üle, mida hakatakse lisaks SKP-le kasutama säästva arengu ja ühtekuuluvuse saavutamiseks Euroopa Liidus;
8. rõhutab, et oluline on täpselt välja selgitada, milline on vajadus territoriaalsel tasandil juba katsetatud või kasutatud täiendavate kriteeriumite, näitajate ja meetodite järele, milliseid võimalusi need pakuvad ja mis need endaga kaasa toovad. Komitee on seisukohal, et on piisavalt aega põhjalikuks analüüsiks, et kasutada seda järgmist programmitööperioodi käsitlevates aruteludes;
9. rõhutab probleemi, milleks on kasvav territoriaalne lõhe Euroopas muu hulgas avaliku ja erasektori investeringute, innovatsiooni, digitaalteenuste, tootlikkuse, tööhõive, vaesuse, sotsiaalse heaolu, demograafiliste muutuste ja elanikkonna territoriaalse jaotumise osas, ning palub Euroopa Komisjonil seda ELi poliitikameetmete hindamisel ja uute poliitikavahendite väljatöötamisel arvesse võtta;
10. rõhutab sellega seoses, et Regioonide Komitee võiks olla selle arutelu osaline, edastades kohalike ja piirkondlike omavalitsuste seisukohti ning aidates oluliselt määratleda meetodit, millega tasakaalustada majandusalast, sotsiaalset ja keskkonnavalast teavet ning mis oleks rahastamisotsuste viitena piirkondlike ja kohalike omavalitsuste jaoks ülimalt tähtis;

11. leiab järgmist, 2020. aasta järgset programmitöö perioodi silmas pidades, et Euroopa Komisjon peaks alustama võimalikult vara põhjalikku arutelu kohalike ja piirkondlike omavalitsustega nimetatud poliitikameetmete tulevaste eesmärkide ning edusammude mõõtmiseks vajalike näitajate üle. Lähtudes komisjoni 2009. aasta teatisest ja võttes arvesse viimaseid arenguid, kutsub komitee komisjoni üles esitama SKP täiendamist käsitleva tegevuskava;

ELi poliitikameetmete suunamisel SKPd täiendava meetodi loomise suunas

12. tunnustab sisemajanduse koguprodukti (SKP) kui lihtsa, arusaadava, lineaarse ja selgel meetodikal põhineva näitaja eeliseid, mis võimaldavad võrrelda paljusid olulisi makromajanduslikke meetmeid ajas ning eri riikide ja piirkondade vahel, mistõttu on SKP kasulik vahend ressursside eraldamisel;

13. märgib aga, et SKP ei ole asjakohane vahend mõõtmaks ühiskonna võimet tegeleda selliste probleemidega nagu kliimamuutused, ressursitõhusus ja piirkondade konkurentsivõime, elukvaliteet, elanikkonna vananemine, sotsiaalne tõrjutus, konkreetset geograafilised iseärasused, sissetulekute jaotus ning ressursside ja majanduskasvu tegurite geograafiline jaotus, ning lisab, et need aspektid on kodanikele võtmetähtsusega, nagu on täheldanud kohalike ja piirkondlike omavalitsuste esindajad;

14. tervitab seetõttu mitmeid algatusi rahvusvahelisel, riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil, millega kehtestatakse lisaks SKP-le muud näitajad edusammude mõõtmiseks, mis võivad aidata töötada välja liikmesriikide olukorda ka kohalikul ja piirkondlikul tasandil peegeldavad ning kogu ELi hõlmavad näitajad;

15. tuletab muu hulgas meelde inimarengu indeksi alternatiivset kasutamist, mis võib pika ja terve elu, hariduse ja inimväärse elatustaseme näitajate abil anda Euroopa Liidu raamistikule kohandatud metodoloogilise panuse, järgides ÜRO ja arenguprogrammi näidet;

16. tunnustab Eurostati märkimisväärseid edusamme seoses edu mõõtmisel SKP täiendamisega sellistes valdkondades nagu „elukvaliteet“, „majapidamised“ ja „jätkusuulik keskkond“;

17. märgib, et mitte kõigil piirkondadel ja linnadel ei ole vajalikke pädevusi, vahendeid ja haldussuutlikkust eesmärkide seadmisega tegelemiseks, ning teeb ettepaneku, et tuleb leida lahendus, sealhulgas ka kvalitatiivsem lähenemisviisi muutuste suunas, kus muutus – st kas piirkonnad ja linnad annavad positiivse panuse riiklike ja Euroopa eesmärkide saavutamisse – oleks olulisem kui konkreetsete kindlaksmääratud eesmärkide saavutamine. See võimaldaks kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel edasi liikuda tempos, mis vastab nende potentsiaalile ja võimetele;

18. juhib siiski tähelepanu sellele, et kohalike, piirkondlike, riiklike ja Euroopa asutuste poolt kasutatavad näitajad ELi poliitika koostamiseks ja rakendamiseks ning ühiste eesmärkide suunas tehtud edusammude mõõtmine peab olema ühtne ja järjekindel;

19. tuletab meelde, et mitte kõik meetodilised lähenemisviisid, mida teaduskogukond rühmitab tavaliselt SKPd asendavateks, kohandavateks või täiendavateks meetoditeks, ei sobi ühtmoodi Euroopa Liidu üleseks SKP täiendamise meetodiks, et mõõta olukorda ja edusamme riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil;

20. kordab seoses ELi regionaalpoliitikaga, et territoriaalne ühtekuuluvus täiendab majanduslikku ja sotsiaalset ühtekuuluvust, ning seetõttu ei saa seda hinnata ainult majanduslike näitajate kaudu, kuid nõustub Euroopa Komisjoni, et mis tahes meetod, mille eesmärk on asendada SKPd, välistades majandusnäitajad oma vaatlusalast, on sobimatu ühiste eesmärkide suunas tehtud edusammude mõõtmiseks ühtlustatud viisil;

21. leiab, et komitee peab säilitama tiheda koostöö eelkõige OECDga sellistes algatustes nagu „Kuidas elu läheb Teie piirkonnas?“, mis kujutab endast lihtsat ja terviklikumat lähenemisviisi edu mõõtmiseks kohalikul ja piirkondlikul tasandil, kuid seoses Euroopa mitmeaastase strateegiaga on vastu lähenemisviisile, mille kohaselt edu mõõtmine põhineb liigitussüsteemil, milles kasutatakse üksnes ühte näitajat. Komitee meenutab sellega seoses, et osa piirkondi on näidanud üles huvi ka OECD parema elu indeksi ja eelkõige selles kasutatavate näitajate vastu. Vaatamata sellele, et indeks ei võimalda mõõta piirkondlikku arengut, annavad selle tulemused teavet elanike elukvaliteedi kohta, mis võiks olla aluseks kohaliku ja piirkondliku tasandi eesmärkide ja strateegiate edasisel kindlaks määramisel;

22. on seisukohal, et meetodeid, millega püütakse kohandada SKPd, täiendades traditsioonilisi majandusliku tulemuslikkuse näitajaid rahalises vääringus keskkonna- ja sotsiaalsete teguritega, võiks edasi uurida, et kujundada või simuleerida eri poliitikameetmete majanduslikke, sotsiaalseid ja keskkonnamõjusid. Selles kontekstis peab komitee juba 40 riigis kasutusel olevat sotsiaalarengu indeksit oluliseks võrdlusnäitajaks;

23. leiab, et kiiresti on tarvis välja arendada võrreldavate statistiliste andmete kogum nii kohalikul kui ka sellest madalamal tasandil ning kanda OECD ja komisjoni olemasolev linna- ja maapiirkondade liigitus üle Eurostati kategooriatesse, millest võib abi olla nii ELi poliitika kujundamisel kui ka hindamisel, kuna algusest peale saadakse usaldusväärset kohalikku teavet;

24. juhib tähelepanu sellele, et ei ole piisavalt kvantitatiivseid andmeid erinevate arengut mõjutavate territoriaalsete, eelkõige geograafiliste, keskkonnavalaste, majanduslike ja sotsiaalsete iseärasustega ELi piirkondade kohta. See kehtib eelkõige äärepoolseimate piirkondade kohta. Komitee teeb ettepaneku, et Eurostat võtaks kasutusele aluslepingus kindlaks määratud territoriaalsed kategooriad, nagu äärepoolseimate piirkondade kategooria, mille alusel oleks võimalik koostada statistikat, mis aitab ELi poliitikat ja meetmeid territoriaalsest seisukohast nõuetekohaselt kohandada ja vastavusse viia;

25. kiidab heaks Euroopa Komisjoni töö SKP kohandamise valdkonnas, kasutades selleks eriti edukat lähenemisviisi, milles laiendatakse rahvamajanduse arvepidamist nii, et see hõlmab ka keskkonna- ja sotsiaalvaldkonda, kuid juhib tähelepanu teoreetilistele raskustele ja mahukatele ressursidele, mida on vaja sotsiaalsete aspektide väljendamiseks rahalises vääringus, eriti kui tegemist on piirkondlike ja kohalike omavalitsustega, ning kahtleb, kas sellise keeruka lähenemisviisi tulemusi on lihtne avalikkusele edastada;

26. toetab seetõttu meetodeid, mis täiendavad SKPd ühiste strateegiliste eesmärkide poole pürgimisel tehtud edusammude mõõtmisel, kuna sellised meetodid arvestavad mitmemõõtmelist tegelikkust, hõlmates heaolu eri aspekte majandus-, sotsiaal- ja keskkonnavaldkonnas, võttes abiks piiratud hulgal näitajad;

27. on sellega seoses arvamisel, et kõige sobivam meetodika igal valitsemistasandil poliitiliste otsuste tegemiseks on see, milles mõõdetakse terviklikult heaolu, sealhulgas majanduslikke aspekte (muu hulgas tootlikkust, innovatsiooni, ekspordi), tööhõivet (muu hulgas tööhõive- ja selle kvaliteedi näitajaid), keskkonnaküsimusi (muu hulgas majanduse energiamahukust ja -tõhusust, looduskaitsealasid ja elurikkust, taastuvenergia osakaalu, CO₂ heitkoguseid), demograafilist olukorda (muu hulgas seisundi ja liikuvuse näitajaid), sotsiaalset kaasatust (muu hulgas vaesuse või sotsiaalse tõrjutuse ohus olevaid inimesi, sissetulekute jaotumist) ning territoriaalküsimusi (sh juurdepääsetavust ja taluvusvõimet);

28. soovib lisaks, et näitajate valik peaks olema suunatud peamiselt neile näitajatele, mis mõõdavad rakendatud meetmete võimalikku mõju, mõõtes eelkõige poliitika tulemusi ja mõjusid, samuti kulusid, ning rõhutab, et äärepoolseimate piirkondade puhul on eriti vajalikud andmed teatud puudujääkide ja ebasoodsate tingimuste kohta, mida tuleb võtta arvesse enne poliitika koostamist ja rakendamist;

29. teeb seetõttu ettepaneku jälgida kõigis ELi institutsioonides Euroopa arengusuundi ja teha seejuures koostööd, järgides Euroopa strateegia ja poliitilise analüüsi süsteemi (ESPAS) väärtuslikku tööd. See pakuks kõigile valitsemistasanditele varajase hoiatamise süsteemi Euroopale oluliste majandusliku, sotsiaalse või keskkonnavalaste arengusuundade osas, mis võivad mõjutada strateegilisi eesmärke või nõuavad strateegiliste prioriteetide kohandamist;

Strateegia „Euroopa 2020” läbivaatamine ja ühtekuuluvuspoliitika tulevik

30. rõhutab, et strateegias „Euroopa 2020” oli seatud terve rida eesmärke koos nendega seotud põhinäitajatega ning et selles tunnistati, et olulised on ka täiendavad andmed majanduskasvu (SKP) kohta koos lisanduvate majandusalaste, sotsiaalsete, keskkonnavalaste ja demograafiliste näitajatega jätkusuutlike edusammude mõõtmiseks, ning lisab, et see kehtib ka riigi tasandil madalamate valitsemistasandite puhul;

31. rõhutab, et strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide seadmise ja edusammude mõõtmise näitajate valimise protsess toimus suures osas ülevalt alla, võtmata arvesse konkreetset olukorda kohalikul ja piirkondlikul tasandil. Seevastu ühtekuuluvuspoliitika tunnistab territoriaalselt erinevaid vajadusi ja eesmarke, kuna üldiste ELi eesmärkide poole pürgimine ei tohiks piirata konkreetse piirkonna või linna piirkonnapõhiste teadmiste ja pädevuste tuginevat arengupotentsiaali. Seetõttu kutsubki komitee strateegia „Euroopa 2020” raames üles piirkonnapõhiste eesmärkide seadmisele;
32. hindab praegust ühtekuuluvuspoliitikat, mis märkimisväärselt toetab piirkondi, annab neile lisandväärtust ja aitab olulisel määral kaasa nende arengule, ning kutsub Euroopa Komisjoni üles koostama ühtekuuluvuspoliitika toimimise strateegia 2021. aastal algavaks perioodiks ja säilitama selle praegust rakendusviisi, mille puhul SKP-l on teiste näitajatega asjakohaselt integreerituna jätkuvalt määrav osa hindamise ja rakendamise juures;
33. juhib selles kontekstis tähelepanu ühtekuuluvuspoliitika Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi erinevale rõhuasetusele. Eelkõige on piiriülese koostöö arendamise eesmärk toetada piirialade kaasamist kõikidesse kodanike eluvaldkondadesse, s.o märksa laiemalt, kui on kindlaks määratud strateegia „Euroopa 2020” eesmärkides. Selles valdkonnas on vaja välja töötada meetodid ja näitajad, mis võimaldavad seda tüüpi edasiminekuid paremini kaardistada ja hinnata;
34. juhib tähelepanu asjaolule, et ühtekuuluvuspoliitika on täpselt vastavusse viidud strateegiaga „Euroopa 2020”, kuid kritiseerib ebakõlasid strateegia „Euroopa 2020” ning ühtekuuluvuspoliitika mõõtmis- ja sekkumismeetodite vahel;
35. tuletab Euroopa Komisjonile meelde, et läbivaadatud strateegias „Euroopa 2020” peaks territoriaalne mõõde olema rohkem esile toodud, eriti territoriaalse ühtekuuluvusega seoses, kus asjakohaste majanduslike, keskkonnanalaste ja sotsiaalsete näitajate väljatöötamine parandaks kohalike ja piirkondlike poliitikameetmete kvaliteeti. Sellistes strateegiates tuleks kasutada meetodeid, mis põhinevad mitmemõõtmelisel lähenemisviisil, kus SKPd või teisi majandusnäitajaid täiendavad sotsiaalsed ja keskkonnaalased aspektid, mis on kõigil valitsemistasanditel poliitilise heakskiidu saanud;
36. juhib tähelepanu sellele, et seoses tugevate stiimulitega struktuurifondidest pärit rahaliste ressursside temaatiliseks koondamiseks piiratud arvule poliitikavaldkondadele, mis aitavad kaasa strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide saavutamisele, on mõistlik eeldada, et ühtekuuluvuspoliitika edu mõõdetakse edusammudega strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide saavutamisel;
37. soovib tungivalt tugineda strateegia „Euroopa 2020” ja sellele järgneva 2020. aasta järgse strateegia uute põhieesmärkide puhul alt üles lähenemisviisile, nii et tulevastes riiklikes reformikavades saab anda aru kohalike ja piirkondlike omavalitsuste panusest riiklikesse põhieesmärkidesse. Selle tulemusel hakkaksid riikide keskvalitsused kaasama riiklike reformikavade ettevalmistamisse ka kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi, mida praegu enamikus liikmesriikides ei tehta;
38. loodab, et ühtekuuluvuspoliitika pöördub uuesti tagasi oma algse otstarbe juurde, milleks on vähendada piirkondade arenguerinevusi ning toimida ELi tasandi peamise investeerimispoliitikana. Sel eesmärgil tuleks uuesti läbi vaadata ühtekuuluvuspoliitika seotus strateegiaga „Euroopa 2020” 2020. aastale järgneval ajavahemikul;
39. rõhutab siiski, et osa ELi vahendeid põhineb ikka veel liiga kitsal majanduslikul näitajal. See puudutab ka ühtekuuluvuspoliitikat, mille vahendid jaotatakse liikmesriikide vahel vastavalt SKP-le elaniku kohta ja töötuse määrale, kusjuures NUTSi 2. tasandi piirkondade klassifitseerimine ühte kolmest arengukategooriast, millel põhineb assigneeringute eraldamine, toetub üksnes SKP-le elaniku kohta;
40. juhib tähelepanu sellele, et seega ei võeta abikõlblikkuse otsustes põhimõtteliselt üldse arvesse sotsiaalseid, keskkonnaalaseid ja territoriaalseid aspekte Euroopa piirkondades, kuigi loogiline samm oleks panna tulevased vahendid sõltuma terviklikumast ühtsest meetodist, kasutades rohkem sotsiaalseid, keskkonnaalaseid ja territoriaalseid näitajaid, mis toovad esile eelkõige aluslepingus ette nähtud piirkondlikud iseärasused, mida tuleb võtta arvesse piirkondade abikõlblikkuse hindamisel;

41. peab küsitavaks, kas NUTSi 2. tasand suudab peegeldada tegelikke kogukondi ja tegelikku geograafiat, kui paljudes liikmesriikides on NUTSi piirkonnad puhtstatistilised geograafilised üksused, mis põhinevad pigem rahvastikul ega peegelda tegelikke piire või funktsionaalseid geograafilisi alasid. Kuigi NUTSi piirkondi kasutatakse seni ka ELi struktuurifondide vahendite eraldamiseks, on nende kasutamisel ELi ühtekuuluvus-, transpordi-, keskkonnapoliitika ja teiste poliitikasuundade kujundamiseks ja hindamiseks ulatuslik mõju, mis viib selleni, et ELi poliitika ei ole kooskõlas olukorraga kohapeal. Seoses sellega on vahendite õiglasema jaotuse huvides oluline, et SKP olulised puudujäägid, nagu edasi-tagasi liikumisest üle NUTSi piiride põhjustatud territoriaalne kõrvalekalle, oleksid tasakaalustatud, võttes abikõlblikkuse otsuste langetamisel arvesse sotsiaalset ja keskkonnaalast olukorda neis piirkondades;

42. rõhutab sellega seoses, et struktuurifondide, sh Ühtekuuluvusfondi vahendite eraldamine järgmisel mitmeaastasel finantsperioodil peaks olema avatud SKPd täiendavatele meetmetele, kui need on kõigil valitsemistasanditel poliitiliselt vastuvõetavad;

Edasised sammud SKP-I ja seda täiendavatel näitajatel põhineva strateegia käivitamiseks

43. tunnistab samal ajal üldiste strateegiliste eesmärkide saavutamise peamiste eesmärkide legitiimsust ja märgib, et edusammude jälgimiseks on vaja õigeaegselt kättesaadavaks teha eesmärgikohased, ühtlustatud ja võrreldavad piirkondlikud andmed;

44. rõhutab sellega seoses, et näitajate olemasolu ja sageli ajakohastatavad piirkondlikud andmed on olulised tehnilise ettepaneku vastutustundlikkuse parandamiseks ja heade poliitiliste otsuste tegemiseks. Seetõttu ja vaatamata sellele, et heaolu näitajaid käsitlevate Eurostati andmete süsteem on juba tõhus ja hästi läbimõeldud, peaksid Euroopa Komisjon ja Eurostat viivitamatult tegelema suure väljakutsega piirkondlikele ja kohalikele poliitikakujundajatele ja samuti strateegia „Euroopa 2020” mitmetasandilisele rakendamisele, et parandada ja tõhustada andmesüsteemi ning seda samal ajal täiendada, töötades välja mõju hindamise metoodika ja seda kasutades;

45. väljendab sellega seoses heameelt komisjoni edusammude üle seoses 2009. aasta tegevuskavaga „Edu mõõtmine muutuvmas maailmas”, kuid avaldab kahetsust, et vähe edusamme on tehtud kohaliku ja piirkondliku tasandi andmete tootmise ja levitamise alal;

46. juhib tähelepanu asjaolule, et riigid, kus piirkondlikud ja, mis on eriti oluline, kohalikud andmed ei ole nii täielikult kättesaadavad, on sageli nende hulgas, kes saavad ELi struktuurifondide raames pühendada märkimisväärse osa oma eraldistest nn valdkondlikule eesmärgile nr 11 (institutsioonilise suutlikkuse suurendamine). Arvestades, et oleme programmitöö perioodi alguses, on meil ainukordne võimalus koguda üle kogu Euroopa kohalikul ja piirkondlikul tasandil kokku võrreldavad andmed, mida saab kasutada 2020. aasta järgse ELi poliitika teadlikuks kujundamiseks ja hindamiseks;

47. kutsub Euroopa statistikasüsteemi üles veelgi parandama haldusalaste andmete kvaliteeti, samuti kiirendama geograafiliselt kodeeritud statistika rakendamist, et suurendada andmekogude väärtust ja vähendada vastajate koormust;

48. tervitab asjaolu, et pärast komitee viimast arvamust SKP täiendamise kohta on ELi tasandil saada olevate andmete hulk, eriti mis puudutab kohalikku ja piirkondlikku tasandit, pidevalt suurenenud, kuid väljendab kahetsust selle üle, et ikka esineb veel märkimisväärsed lünki. Komitee soovib seega Euroopa Komisjonil koostada – võimalikult vara – analüüsi praeguste ja tulevaste lünkade kohta Euroopa ühtses, SKPd täiendavate majandusalaste, sotsiaalsete, keskkonnaalaste ja demograafiliste andmete kogumises;

49. väljendab sellega seoses erilist kahetsust asjaolu üle, et strateegia „Euroopa 2020” näitajate piirkonnapõhiseks muutmine ei ole praegu rahuldav, sest kättesaadavad on vaid mõned näitajatest, mida on vaja selleks, et jälgida strateegia „Euroopa 2020” põhieesmärkide saavutamist piirkondlikul tasandil (NUTSi 2. ja 3. tasandil), ja mõnikord saadakse need märkimisväärse hilinemisega. Sama kehtib ka alternatiivsete näitajate kohta, mida piirkonnad ja linnad võivad pidada vajalikuks oma territooriumil eeltingimusena ELi eesmärkide ja sihtide alal edu saavutamiseks. Ajakohastatud piirkondlik statistika võimaldaks luua sünteetilise piirkondliku edu näitaja, nagu on soovitanud Regioonide Komitee;

50. soovib, et Euroopa Komisjon ja Eurostat kehtestaksid ajakava, et kaasata kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused (realistlike) eesmärkide seadmisega, ning esitaksid piirkondliku statistika, mis on vajalik uuendatud strateegia „Euroopa 2020” kujundamiseks, rakendamiseks, jälgimiseks ja hindamiseks, seades territoriaalselt diferentseeritud eesmärgid;
51. rõhutab vajadust praegust statistika ja näitajate süsteemi (mis põhineb ühist statistiliste territoriaalüksuste liigitust käsitleval määrusel) kohalikul ja piirkondlikul tasandil tehtud edusammude mõõtmisel edasi arendada, eelkõige seoses mõistetega „funktsionaalsed piirkonnad” ja piiriülesed alad, ning kutsub Euroopa Komisjoni üles asjaomaseid kontseptsioone ja näitajaid välja töötama ning võtma arvesse makropiirkondliku strateegia alasisi;
52. kordab, et kõigis ELi poliitikavaldkondades tuleks rohkem rõhutada maa- ja linnamöödet, eelkõige seoses territoriaalse ühtekuuluvusega, kus asjaomased majadusalased, keskkonnavalased ja sotsiaalsed näitajad parandavad kohalike ja piirkondlike poliitikameetmete kvaliteeti.
53. kutsub Euroopa Komisjoni kaasama Euroopa statistikaprogrammi meetmed, mis on vajalikud ELi mitmekesisust ja territoriaalseid iseärasusi käsitleva statistilise teabe puuduste kõrvaldamiseks, eelkõige meetmed piirkondade kaugust ja eraldatust käsitlevate andmete kogumiseks ja näitajate kindlaksmääramiseks, et parandada sellise Euroopa poliitika koostamise ja rakendamise protsessi, mis on paremini kohandatud nendest nähtustest mõjutatud piirkondadele, kooskõlas territoriaalse ühtekuuluvuse põhimõttega;
54. peab vajalikuks luua otsustamist hõlbustav mudel kohaliku tasandi heaolu prioriteetide pingeritta seadmiseks, et välja selgitada piirkondade iseärasused kõiki ELi piirkondi hõlmavas raamistikus ja kasutada pingerida selleks, et teostada poliitikameetmete tulemuslikkuse eel- ja järelhindamisi ka Euroopa Komisjoni ja kohalike omavalitsuste vahel peetavate läbirääkimiste või kohalike sidusrühmadega konsulteerimise faasis;

Brüssel, 11. veebruar 2016

*Euroopa Regioonide Komitee
president*

Markku MARKKULA

Euroopa Regioonide Komitee arvamus teemal „Euroopa koostöö noortevaldkonnas (2010–2018)”

(2016/C 120/06)

Raportöör: Csaba BORBOLY (RO/EPP), Harghita maakonna volikogu esimees**Viitedokument:** Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee ning Regioonide Komiteele „Kavand: nõukogu ja komisjoni 2015. aasta ühisaruanne Euroopa noortevaldkonnas tehtava koostöö uuendatud raamistiku (2010–2018) rakendamise kohta”

COM(2015) 429 final

POLIITILISED SOOVITUSED

EUROOPA REGIOONIDE KOMITEE

1. tunneb rõõmu nentides, et komisjon tunnistas faktidel ja usaldusväärsetel andmetel põhinevate poliitikameetmete väljatöötamise tõhustamise tähtsust noortevaldkonnas ning seda, kui oluline on kooskõlastada võimalikult tulemuslikult ELi, piirkondade ja liikmesriikide jõupingutused ja vahendid, et saavutada noortepoliitika eesmärgid;
2. hindab eriti kõrgelt komisjoni lähenemisviisi, milles peetakse vajalikuks reageerida noortevaldkonnas ajavahemikus 2016–2018 tehtava koostöö raames võimalikult kiiresti, tänu poliitikameetmete asjakohasele kohandamisele, sellistele uutele väljakutsetele nagu noorte pagulaste kaasamine ühiskonda või ekstremismi levik noorte hulgas;
3. tervitab antud kontekstis kindlalt kasu, mida annab Euroopa noortevaldkonnas tehtava koostöö raamistik (2010–2018), kuna sellega parandatakse koostööd ELi liikmesriikide ja nende kohalike ja piirkondlike omavalitsuste vahel ning avatakse noortele Euroopa integratsiooniprojekti eelised ja täiendatakse neid. Seoses sellega kutsub komitee komisjoni üles jätkama raamistiku elluviimist pärast 2018. aastat ja seda edasi arendama;
4. toetab seda, et tulevikus jääksid võrdsete võimaluste tagamine, sotsiaalse integratsiooni edendamine ning noorte konkurentsivõime parandamine tööturul, koos kodanikuaktiivsuse (noorte osaluse), noorsootöö tugevdamise, diskrimineerimisvastase poliitika ja kultuuridevahelise mõistmise edendamisega, noortepoliitika põhieesmärkideks;
5. väljendab siiski muret selle pärast, et komisjon ei maini kohalike ja piirkondlike omavalitsuste rolli noortepoliitika raames, samal ajal kui on täiesti selge, et enamikus liikmesriikides, kus noorteküsimuses võetakse riiklikke meetmeid, omavad kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused erineval määral otsustava tähtsusega pädevust kõnealuses valdkonnas;
6. tunnustab Eurostati tööd noori puudutavate eri näitajatega seotud andmekogude koostamisel ja kooskõlastamisel;
7. kutsub komisjoni üles süstemaatiliselt hindama noortepoliitika territoriaalset mõju piirkondlikul tasandil, vähemalt NUTS2 tasandini. Tugevdamaks veelgi piirkondade rolli ELi noortestrateegia rakendamisel, leiab komitee, et ELi liikmesriikides on avatud koordinaatsiooni meetodi raames vaja arendada mõõdetavaid näitajaid ja konkreetseid, kõiki valitsustasandeid hõlmavaid noortega seotud tegevuskavasid ning tugevaid partnerlusi noorteorganisatsioonide ja ametiasutuste vahel;

8. pärast konsulteerimist sidusrühmadega leiab, et isegi kui programm Erasmus+ ja noortegarantii kujutavad endast peamisi vahendeid strateegiliste eesmärkide saavutamiseks, on probleemid palju keerukamad ja ELi meetmed noortepoliitika valdkonnas ulatuvad juba niigi nendest kahest tulemuslikust vahendist kaugemale, mis on küll näiliselt tulemuslikud, kuid tegelikult ebapiisavad, arvestades, et noortegarantii rakendamine on veel väga puudulik. Eelkõige haavatavate noorte puhul on selge, et tuleb välja töötada algatusi selliste noorte toetamiseks, kes tulevad sotsiaalhoolekandesüsteemist ja võivad 18aastaselt leida, et on jäänud igasuguse eestkosteta, mis suunaks neid täiskasvanuikka üleminekul. Juhib seega tähelepanu vajadusele muuta asjakohasel viisil kättesaadavaks muu teave noortepoliitika valdkonnas saavutatud tulemuste kohta, eelkõige seoses selliste küsimustega nagu noorte tööhõive ja sotsiaalne kaasamine. See aitaks ühtlasi määratleda, kas oleks asjakohane näha sekkumiseks praegusel programmiperioodil ette konkreetsed vahendid Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide raames. Ülesannete keerukust ja ulatust silmas pidades tuleks noortepoliitika kaasata valdkonnaülese lähenemisviisi raames kõikidesse ELi poliitikavaldkondadesse, kus ei oleks mitte ainult võimalik otsida lahendusi noorte ees seisvatele probleemidele, vaid mis oleksid ühtlasi uue majanduskasvu loomise allikas. Samuti võib oma traditsioonide ja ametite väärtuste taasavastamine pakkuda uusi karjäärivõimalusi. Jätkuvalt on vaja märkimisväärseid jõupingutusi selleks, et edendada noorte kaasamise ja noorsootöö parimate tavade levitamist liikmesriikide ning kohalike ja piirkondlike omavalitsuste vahel. Lisaks tuleks hariduse ja koolituse majanduslik mudel, mida arutati hariduse, noorte, kultuuri ja spordi nõukogu 12. detsembril 2014⁽¹⁾ seoses strateegia „Euroopa 2020” vahekokkuvõttega, nüüd teisendada konkreetseteks investeeringuteks haridusse kui osa ELi pikaajalistest tegevuskavadest noorte ja majanduskasvu alal;

9. tunneb heameelt selle üle, et komisjon parandab teabe jagamist noortele töötajatele EURESe vabu töökohti puudutava teabe vahetamise süsteemi kaudu, ning et ta on käivitanud algatuse „Sinu esimene EURESe töökoht”, et aidata noortel leida töökoht välismaal; tervitab konkreetseid meetmeid, mis ta on võtnud selleks, et viia ellu nõukogu soovitusel praktika kvaliteediraamistiku kohta sõnastatud nõue laiendada EURESe portaali praktikakohtadele; kutsub liikmesriike üles nende vahendite võimalusi ulatuslikumalt kasutama;

10. märgib murega noorte otsese poliitilise tegevuse nõrgenemist (eelkõige mis puudutab valimisaktiivsust), mis on tagasihoidlikum kui vanemate generatsioonide puhul, kuid tunneb samal ajal heameelt paljude noorte huvi üle tegutseda oma kohaliku kogukonna aktiivsete liikmetena, liitudes organisatsioonidega, kasutades veebipõhiseid vahendeid (sotsiaalmeedia) või tegeledes vabatahtliku tegevusega. Seega on komiteel hea meel tõdeda, et komisjon ja liikmesriigid tahavad kasutada demokraatlikes protsessides osalemise uusi vorme ja ligipääsu poliitiliste otsuste tegemisele ELi noortestrategie raames. Samuti tuleks noori põhjalikumalt teavitada nende õigusest käivitada ja toetada Euroopa kodanikualgatusi;

11. soovib komisjonil – järgides rangelt liikmesriikide vastutust õpetuse sisu ja haridussüsteemi korralduse eest – uurida liikmesriikide ja piirkondade häid tavasid seoses poliitiliste oskuste õpetamise ja valimise langetamisega, ning eelkõige nende kahe elemendi otsest või kaudset mõju noorte poliitilisele pühendumusele ja nende osalustahete arengule; seepärast tuleks jagada selle analüüsi tulemusi liikmesriikide ja piirkondadega;

12. peab eriti oluliseks nende noorte- ja spordiorganisatsioonide rolli, kes tegutsevad ametlikult ning pakuvad väljaspool kooli mitteformaalseid ja informaalsete kodanikuaktiivsusele suunatud programme, kuna nad panustavad laialdaselt noorte osaluspädevuste arendamisse ning otsustusprotsesside kvaliteedi parandamisse; leiab seega, et toetus neile organisatsioonidele on oluline;

13. rõhutab samuti vajadust teha kindlaks ja tuua esile noorte struktureerimata kogukonnad, mis meelitavad ligi üha enam noori, muu hulgas tänu sotsiaalmeedia vastutustundlikule kasutamisele. Need kogukonnad esindavad sageli noori, kellel on raskusi juurdepääsuga pakutavatele võimalustele ja kellel puuduvad vahendid institutsioonidega suhtlemiseks;

14. tunnustab kvaliteetse noorsootöö tähtsust ja vajadust arendada selle raames suutlikkust vastata muutustele ühiskonnas, käitumismustrites ja tehnoloogias. Antud kontekstis on samuti oluline toetada jätkuvalt mitteformaalse ja informaalsete õppimise tunnustamist ja nähtavamaks muutmist noorsootöös;

⁽¹⁾ Pressiteade: Euroopa Liidu Nõukogu 3358. istung (haridus, noored, kultuur ja sport).
<http://www.consilium.europa.eu/en/workarea/downloadAsset.aspx?id=40802190967>

15. väljendab muret selle pärast, et noorsootööd, mis kuulub samuti paljudes liikmesriikides kohalike omavalitsuste pädevusvaldkonda, on tabanud eelarvekärped kogu Euroopas, samal ajal kui vaesusest ja tõrjutusest ohustatud noorte pidevalt suurenev osakaal, nagu ka noorte seas üha rohkem levinud tervist kahjustav eluviis ja sellega kaasnev noorte suremus nõuaks noorsootöö arendamist. Iseäranis tuleb edendada positiivseid eluviise, mis võimaldavad vähendada uimastitarbimist, alkoholi kuritarvitamist, suitsetamist ja ülekaalusust, muu hulgas füüsilise tegevuse propageerimise teel. Samas on oluline pakkuda välja aktiivseid poliitikameetmeid, et anda noortele – kas organisatsioonides või individuaalselt – võimalus isiklikuks ja tööalaseks arenguks, et nad oleksid võimelised looma uusi sotsiaalsete suhete vorme (2001. aasta valge raamat Euroopa noorsoopoliitika kohta);

16. vastuseks praegusele rändekriisile ja seoses Euroopa rände tegevuskavaga kutsub üles tegema kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele otseselt kättesaadavaks finantsressursid, et võimaldada neil täita oma ülesandeid rände ja integratsiooni valdkonnas;

17. on seisukohal, et noorte ränne erinevatest Euroopa vähemarenenud piirkondadest või majanduskriisist kõige enam kahjustatud piirkondadest õhustab territoriaalset ja sotsiaalset ühtekuuluvust ning toob endaga kaasa tõsiseid demograafilisi väljakutseid. Et edendada kõnealustes piirkondades majanduskasvu ja tööhõivet, mis on võtmetegur noorte väljarände ja seega ajude väljavoolu takistamisel, rõhutab komitee vajadust toetada mh piirkondadevahelisi partnerlusi ning konkreetseid kohalikke ja piirkondlikke poliitikameetmeid, mida rahastatakse Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide vahenditest;

18. peab valdkonnaülese koostöö heade tavade jagamist noorte toetamisel oluliseks vahendiks, kuna see võimaldab liikmesriikidel ning kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel ja noorte esindajatel üksteiselt õppida. Lisaks edendavad sellised algatused nagu Euroopa–Vahemere noorteplatvorm ja Euroopa Noortefoorum dialoogi sellistel teemadel nagu elukestva õppe edendamine ja Euroopa-sisene liikuvus, õppe- ja tööpoliitikaga seonduvad meetmed ja sooline võrdõiguslikkus;

19. teeb ettepaneku töötada välja põhipakett, mis peaks võimaluse korral olema tagatud noortele igas liikmesriigis. Selles pakettis võiks pöörata erilist tähelepanu juurdepääsule kiirele internetiühendusele, teise võõrkeele oskuse omandamise võimalusele vähemalt B2-tasemel riikliku haridussüsteemi raames, karjäärinõustamisele ja jätkuvale nõustamisele, võimalusele asjakohaselt osaleda vabatahtlikus tegevuses, esimesele töökohale asumiseks ettevalmistamise edendamisele ning paindlikele ja juurdepääsetavatele rahastamisvormidele, mis on vajalikud karjäärivõimalusi pakkuvate õpingute jaoks. Samas kutsub Euroopa Komisjoni üles tegema jõupingutusi praktikakoha tagamiseks kutseõppes huvitatud noortele ning pakkuma välja meetmeid, mis annaksid kõigile ELi noortele minimaalse kvalifikatsiooni ja minimaalsete oskuste tagatise, mida tunnustatakse ja mis valideeritaks kõigis liikmesriikides ja mis annaks neile juurdepääsu minimaalsele haridustasemele ja selle lõpetamise võimaluse, koos selles sisalduvate oskuste omandamisega, ning mida toetatataks asjakohase valideerimise kaudu, mille puhul tunnustatakse noorte mitteformaalse õppe raames teostatud tegevuste lisaväärtust;

20. tõdeb vajadust teostada Euroopa eri piirkondades uuringuid, et saada selgem ülevaade noorte olukorrast seoses eluaseme ja selle sobilikkuse küsimusega. Selles valdkonnas on tõepoolest eriti oluline jagada häid tavasid ja koostada kohaliku tasandi tegevuskavasid, arvestades, et paljudes piirkondades on märgata eluruumide ülepakumist, samas kui mitmetes piirkondades ei kindlusta olemasolevate eluruumide kvaliteet noortele asjakohaseid tingimusi ja teistes piirkondades jällegi tõrjuvad noori äärmiselt kõrged hinnad. Seepärast tuleb sobivate andmete alusel välja töötada asjakohased tegevuskavad, et suurendada noorte juurdepääsu headele eluasemetingimustele. Eelkõige on soovitatav eraldada noortele osa sotsiaaleluasemetest, soodustada solidaarset naabruskonda ning iseseisvalt toimetulevate eakate ja noorte kooseluvorme, toetada eluruumide ostmist, andes noortele madala intressimääraga laene;

21. rõhutab vajadust määratleda, kuidas noortepoliitika valdkonnas toime tulla selliste väljakutsetega nagu oskuste sobitamine tööandja, tootmis- ja territoriaalsete vajadustega, ka noorte suure tööpuuduse vähendamise kontekstis, võrdsete võimaluste tagamine noortele, kes elavad väikestes kogukondades, mis asuvad äärepoolsetes, äärepoolseimates, saare- või maapiirkondades ja on silmitsi demograafiliste väljakutsetega, või selliste kutseõppe algatuste edendamine, mis on kohandatud piirkondlikele iseärasustele ja konkreetsetele pädevustele, ning kogemuste vahetamine heade tavade kohta kõnealuses valdkonnas, ka käsitsitööd nõudvate elukutsete ümberhindamise teel; rõhutab, et oskuste sobitamine tööandja vajadustega on oluline tegur, mis mõjutab noorte töötust ja noorte karjäärivõimaluste edasiarendamist. Komitee peab vajalikuks määratleda menetlused, mis tagaksid noorte mitteformaalse õppimise ja vabatahtlikuna tegutsemise käigus omandatud oskuste valideerimise ja sertifitseerimise, nii et neid oskusi oleks võimalik kasutada töökoha leidmiseks. Komitee kutsub üles neile küsimustele rohkem tähelepanu pöörama ja palub ettevõtjail näidata üles sotsiaalset vastutust ja suhtuda empaatiaga noortesse, kes ei ole mitte üksnes praegune ja tulevane tööjõud, vaid ka nende teenuste või kaupade võimalikud tarbijad;

22. peab vajalikuks pöörata noortepoliitika raames – nii riiklikul kui ka kohalikul ja piirkondlikul tasandil – ka edaspidi erilist tähelepanu sellistele küsimustele nagu Euroopa kristlikul kultuuril põhinevate alusväärtuste edendamine, noorte diskrimineerimine bioloogilise või sotsiaalse soo, rassilise või etnilise päritolu, usutunnistuse või veendumuste, puude või seksuaalse sättumuse alusel, ning nende meetmete määratlemisele, mida tuleks võtta kõnealuses kontekstis, kaasa arvatud probleemide osas, mis puudutavad konkreetset rahvus- ja etnilistesse vähemustesse kuuluvaid noori;

23. kutsub asjaomaseid kohalikke ja piirkondlikke asutusi üles tegema kooskõlas riiklike õigusaktide ja Euroopa põhimõtetega kõikvõimalikke jõupingutusi, et säilitada olemasolevaid ja luua uusi haridusasutusi, kus õpetatakse keele- või rahvusvähemusi nende emakeeles, ning palub liikmesriikidel anda keele- ja rahvusvähemustesse kuuluvatele noortele vastavalt nende konkreetsele akadeemilisele olukorrale tõhusat koolitust ametlikus keeles vastavalt diskrimineerimiskeelu ja mitmekeelsuse põhimõtetele;

24. peab esmatähtsaks käivitada kiiresti tegevuskava, et tegeleda soolise vägivalda juhtumite sagenemisega noorte hulgas, milles peetakse oluliseks tõhusat ühisõpet kõigis ELi riikides;

25. märgib, et noortel on piiratud ligipääs rahastamisallikatele, mis on neile vajalikud oma ettevõtete arendamiseks, eluruumi üürimiseks või õpingute jätkamiseks; peab seepärast oluliseks, et kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused otsiksid kohalikke lahendusi, mis ühest küljest võivad aidata suurendada asjaomase piirkonna konkurentsivõimet ja teisest küljest selgelt parandada võrdseid võimalusi noorte hulgas;

26. rõhutab seetõttu vajadust soosida noorte kokkusaamise vorme ja kohti, mida pakuvad kohalikud osalejad muu hulgas koostöös erasektori sidusrühmadega, kes suudavad mõista oma sihtrühma, st noorte vajadusi ja muuta need tulevase tööloobivuse, ettevõtluskuste katsetamise ja aktiivse osalemise edendamise aspektist võimaluseks;

27. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kontrollima, et noored oleksid nõuetekohaselt teavitatud tööõigusest, töökaitse standarditest ja vabatahtliku tegevusega seonduvatest õigusaktidest ning saaksid vajalikku kaitset, kui nad töötavad, tegutsevad vabatahtlikuna, on õpipoisiõppes või praktikal oma alalise elukoha riigis või mõnes muus liikmesriigis kui see, kus nad alaliselt elavad. Seepärast teeb komitee ettepaneku toetuda juba loodud võrgustikele, nagu Europe Direct, Eurodesk või Eures, ning kohalikele omavalitsustele, mis on noortepoliitika peamised edendajad piirkonnas;

28. rõhutab, et tuleb näidata üles väga suurt ettevaatlikkust seoses vabatahtlikuna tegutsevate või tööturul osalevate noorte kaitsega, ja palub piirkondadel uurida, millised on selles valdkonnas koostöövõimalused vastastikuse õppe ja parimate tavade kohta kogemuste vahetamise osas. Komitee rõhutab ka vajadust suurendada vabatahtlikuna tegutsemise sotsiaalset ja ühiskondlikku väärtust nt noorte tsiviilteenistuse puhul;

29. arvab, et oleks mõistlik analüüsida esiteks seda, kuidas sellised uued sotsiaalsed ja kogukondlikud väärtused nagu keskkonnateadlikkus seoses säästva ja energiatõhusa tootmisega, pühendumus kohalikul tasandil, toetus ebakindlas olukorras olevatele isikutele ja käsitööstusliku tegevuse väärtustamine võivad soodustada noorte osalemist ühiskonnas ja nende edukat integreerimist, ning teiseks seda, kuidas edendada ja säilitada perekonna aluselise tähtsusega rolli olla esmane tugi inimese sotsiaalses ja majanduslikus arengus. Komitee soovib siduda perekonna uute säästva arengu eesmärkidega (ÜRO) ja perekonda neis eesmärkides nimetada. Toetusmeetmed hõlmavad nii päritoluperekondi kui ka uusi ja ka alles kujunevaid perekondi. Nende meetmetega soovitakse kaitsta perekonda, toetada perekonna loomist ja vanemaks olemist just demograafiliste väljakutsetega silmitsi seisvates piirkondades;

30. valdavalt põllumajanduslikud piirkonnad peavad pöörama erilist tähelepanu oma noorele elanikkonnale – nende piirkondade tõeliselt strateegilisele varale – ning aitama tagada, et nad jäävad maakeskkonnale truuks, tugevdama nende võimalusi jätkata elamist neis, vahel väga väikesearvulistes kogukondades, tagama nii palju kui võimalik põllumajandusliku töö jätkumise piirkonnas traditsiooniliste põllumajandusmeetodite abil (asjakohase väljaõppe alusel), mis on keskkonnahoidlikud ja järgivad säästva majanduse põhimõtteid. Need tavad peavad olema rahaliselt jätkusuutlikud ja majanduslikult tasuvad;

31. leiab, et meetmetest, mida rakendatakse isoleeritult eri liikmesriikide poolt noortepoliitika valdkonnas, ei piisa alati, ning et nende kooskõlastatus on sageli juhuslik; nõustub kõnealus kontekstis ettepanekuga, et Euroopa tasandil on vaja suuremat pühendumust ja enamaid meetmeid, et parandada kooskõlastatust, arendada ühtlustamist ja kasutada ära sünergiavõimalusi, arvestades eelkõige asjaolu, et noor põlvkond on palju avatum liikuvusele ja rände, ja rõhutab vajadust täpsustada läbivaadatud poliitikas kohalike ja piirkondlike omavalitsuste esmatähtsat rolli;
32. peab vajalikuks tugevdada noorte rolli demokraatlikes protsessides, et nende hääl kuuldavaks teha. Selle eesmärgi saavutamiseks on vaja edendada dialoogi noorte vahel, toetudes kodanikuühiskonna ja eelkõige nende noorteühenduste, kohalike omavalitsuste – nii individuaalselt kui ka ühenduste kujul –, mitteametlike rühmade, Europe Directi infopunktide, mis võivad aidata kaasa tagasiside andmisele noorte ja institutsioonide vahel, ja VVOde osalusele, kes on alati esindanud muutustele ja sotsiaalsele innovatsioonile kõige avatumat rahvastikurühma, kes on võimeline stimuleerima terve ühiskonna uuenemist; rõhutab seega struktureeritud dialoogi laiendamise tähtsust ja väljendab oma toetust uutele algatustele, mille komisjon on kavandanud kõnealus valdkonnas seoses osalusvõimaluste suurendamisega noorte jaoks üldiselt ja neid esindavate organisatsioonide jaoks; rõhutab lõpuks, et nende eesmärkide saavutamiseks võiks olla kasulik kavandada struktureeritud sekkumismeetmed, nagu seda tehti noortegarantii jaoks tööhõive algatuse kaudu;
33. rõhutab vajadust laiendada struktureeritud dialoogi ja toetab uusi meetmeid, mida komisjon kavandab kõnealus valdkonnas, seoses osalusvõimaluste tõhustamisega nii noorte jaoks üldiselt kui ka nende esindusorganisatsioonidele. Komitee juhib tähelepanu sellele, et struktureeritud dialoogi kujundamisel nõuavad eelkõige noored kvaliteedikriteeriume, mida tuleb dialoogiprotsessis parimal võimalikul viisil arvesse võtta. Siia kuuluvad muu hulgas partnerlusel põhinev ja võrdsetel alustel toimuv dialoog ja piisav ajaressurs. Noori tuleks kaasata arvamuste kujundamise protsessidesse erinevatel poliitilistel tasanditel võimalikult paljudes poliitikavaldkondades. Eelkõige võiks noorte tööhõive algatuses tugevdada noorte osaluse piirkondlikku perspektiivi struktureeritud dialoogi vormis;
34. peab oluliseks edendada puudega noorte kaasamist ning puudega noortele tõeliselt võrdsete tingimuste loomist juurdepääsuks liikmesriikide ja piirkondade pakutavatele võimalustele;
35. rõhutab vajadust prioriseerida ELi ja liikmesriikide poliitikameetmetes riskirühma kuuluvate noorte, sh NEET-noorte (mittetöötavad ja mitteõppivad noored) kaasamist ning sisserändaja taustaga noori, kelle puhul on riskirühma sattumise tõenäosus suurem;
36. peab, võttes arvesse praegust erakordselt tõsist terroriohtu Euroopas ning noorte hulgas üha enam maad võtvat poliitilist ja religioosset radikaliseerumist, esmatähtsaks sekkumist, kooskõlas ELi julgeoleku tegevuskavaga, et ennetada vägivalda, radikaliseerumist ja ekstremismi, tugevdada osalust ja usaldust institutsioonide vastu, tagada noorte õigus elada pluralistlikus kogukonnas, mis põhineb Euroopa demokraatlikel väärtustel, õigusriigil ja põhiõigustel;
37. teeb ettepaneku, et Euroopa kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused töötaksid ELi ja liikmesriikide noortepoliitika meetmeid arvesse võttes välja kohalikud ja piirkondlikud strateegiad, mis hõlmaksid sõnaselgelt noorte probleeme ja konkreetseid võimalusi. Tuleks tagada, et nende tegevuskavade väljatöötamise raames tugevdatakse vastastikuse õppe võimalusi, püüdes tagada sihtrühma, st noorte võimalikult suure osaluse nende kavandamisel, elluviimisel ja hindamisel, ning edendatakse vastastikust õpet. Samas rõhutab komitee, et kõik noori puudutavad strateegiad ja poliitikavaldkonnad peavad sisaldama horisontaalseid meetmeid, et võidelda diskrimineerimisega bioloogilise või sotsiaalse soo, rassilise või etnilise päritolu, usutunnistuse või veendumuste, puude või seksuaalse sättumuse alusel.
38. kutsub Euroopa Komisjoni üles edendama ja toetama poliitika väljatöötamist noorte ettevõtluse arendamiseks kultuuri- ja loomesektoris, et luua töökohti ja reageerida tõhusalt kõigi nende noorte soovile, kes tahavad, et nende kirklikest hobidest saaksid elukutsed kultuurisektoris.

Brüssel, 11. veebruar 2016

*Euroopa Regioonide Komitee
president*

Markku MARKKULA

(Ettevalmistavad aktid)

REGIOONIDE KOMITEE

TÄISKOGU 116. ISTUNGJÄRK 10.–11. VEEBRUARIL 2016

Euroopa Regioonide Komitee arvamuse teemal „Pikaajaliste töötute integreerimine tööturule”

(2016/C 120/07)

Raportöör:

Enrico ROSSI (IT/PES), Toscana maavanem

Viitedokument Ettepanek: nõukogu soovitus, mis käsitleb pikaajaliste töötute integreerimist tööturule,

COM(2015) 462

I. SOOVITUSED MUUDATUSETTEPANEKUTEKS

Muudatusettepanek 1

Muudatusettepanek

Põhjendus 4

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
<p>Kõige kergemini võivad pikaajalisteks töötuteks muutuda väheste kutseoskuste või madala kvalifikatsiooniga inimesed, kolmandate riikide kodanikud, puudega inimesed ja ebasoodsas olukorras olevad vähemused, näiteks romid. Samuti on olulisel kohal eelnev töökogemus, kuna mõnes riigis on pikaajalise töötuse püsimise võtmetähtsusega elementideks sektoripõhised ja tsüklilised aspektid.</p>	<p>Kõige kergemini võivad pikaajalisteks töötuteks muutuda väheste kutseoskuste või madala kvalifikatsiooniga inimesed, naised (eriti madala kvalifikatsiooniga naised) ja üksikvanemad, pensionieelses eas olevad inimesed, kolmandate riikide kodanikud, puudega inimesed ja kroonilised haiged ning ebasoodsas olukorras olevad vähemused, näiteks romid. Pikaajaline töötus vajab erilist tähelepanu ka noorte kontekstis, kuna sellega kaasneb sotsiaalse tõrjutuse, koolist väljalangemise ja ühiskonna tootmisvõime vähenemise oht, mis tuleneb noorte mitteosalemisest tööturul. Samuti on olulisel kohal eelnev töökogemus, kuna mõnes riigis on pikaajalise töötuse püsimise võtmetähtsusega elementideks sektoripõhised, piirkondlikud ja tsüklilised aspektid.</p>

Muudatusettepanek 2

Muudatusettepanek

Põhjendus 7

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
<p>Inimkapitali tehtavaid investeeringuid tuleb parandada ja tõhustada, et pakkuda suuremale arvule inimestele häid ja asjakohaseid oskusi, vähendada oskuste nappust ning luua alus sujuvale üleminekule õppimiselt tööle ja tööalase konkurentsivõime säilimisele. Haridus- ja koolitussüsteemide toimimise ja asjakohasuse parandamine aitab pidurdada uute töötute lisandumist. Seetõttu tuleb haridus- ja koolitussüsteeme ajakohastada ning teha seda kooskõlas Euroopa poolaastaga, strateegilise raamistikuga üleeuroopaliseks koostööks hariduse ja koolituse alal („ET 2020“)⁽¹⁵⁾, Euroopa Parlamendi ja nõukogu soovitusel võtmepädevuste kohta elukestvas õppes⁽¹⁶⁾ ning komisjoni soovitusel tööturul tõrjutud isikute aktiivse kaasamise kohta⁽¹⁷⁾.</p> <p>⁽¹⁵⁾ Nõukogu järeldused, 12. mai 2009, mis käsitlevad strateegilist raamistikku üleeuroopaliseks koostööks hariduse ja koolituse alal („ET 2020“).</p> <p>⁽¹⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu soovitus, 18. detsember 2006, võtmepädevuste kohta elukestvas õppes.</p> <p>⁽¹⁷⁾ C(2008) 5737.</p>	<p>Inimkapitali tehtavaid investeeringuid tuleb parandada ja tõhustada, et pakkuda suuremale arvule inimestele häid ja asjakohaseid oskusi, vähendada oskuste nappust ning luua alus sujuvale üleminekule õppimiselt tööle ja tööalase konkurentsivõime säilimisele. Haridus- ja koolitussüsteemide toimimise ja asjakohasuse parandamine koos tööturuasutustega aitaks pidurdada uute töötute lisandumist. Samamoodi aitab ka strateegia „Euroopa 2020“ eesmärkide hulka kuuluv võitlus koolist väljalangemise vastu ennetada pikaajalist töötust, kuna koolist väljalangemine on üks selle peamisi põhjuseid. Seetõttu tuleb haridus- ja koolitussüsteeme ajakohastada ning teha seda kooskõlas Euroopa poolaastaga, strateegilise raamistikuga üleeuroopaliseks koostööks hariduse ja koolituse alal („ET 2020“)⁽¹⁵⁾, Euroopa Parlamendi ja nõukogu soovitusel võtmepädevuste kohta elukestvas õppes⁽¹⁶⁾ ning komisjoni soovitusel tööturul tõrjutud isikute aktiivse kaasamise kohta⁽¹⁷⁾.</p> <p>⁽¹⁵⁾ Nõukogu järeldused, 12. mai 2009, mis käsitlevad strateegilist raamistikku üleeuroopaliseks koostööks hariduse ja koolituse alal („ET 2020“).</p> <p>⁽¹⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu soovitus, 18. detsember 2006, võtmepädevuste kohta elukestvas õppes.</p> <p>⁽¹⁷⁾ C(2008) 5737.</p>

Muudatusettepanek 3

Muudatusettepanek

Põhjendus 8

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
<p>Kooskõlastatud tööhõivestrateegia väljaarendamise eesmärgil kutsutakse liikmesriikide tööhõivepoliitika suunistes⁽¹⁸⁾ üles märkimisväärselt vähendama pikaajalist ja struktuurset töötust terviklike ja üksteist toetavate strateegiatega, mis hõlmavad personaalset aktiivset toetust tööturule naasmiseks.</p> <p>⁽¹⁸⁾ COM(2015) 98.</p>	<p>Kooskõlastatud tööhõivestrateegia väljaarendamise eesmärgil kutsutakse liikmesriikide tööhõivepoliitika suunistes⁽¹⁸⁾ üles märkimisväärselt vähendama pikaajalist ja struktuurset töötust terviklike ja üksteist toetavate strateegiatega, mis hõlmavad personaalset aktiivset ja kaasavat toetust tööturule naasmiseks.</p> <p>⁽¹⁸⁾ COM(2015) 98.</p>

Motivatsioon

Komitee peab vajalikuks toetada sotsiaalset kaasamist.

Muudatusettepanek 4

Muudatusettepanek

Põhjendus 9

<i>Komisjoni ettepaneku tekst</i>	<i>Regioonide Komitee muudatusettepanek</i>
<p>Suunistes kutsutakse liikmesriike üles edendama tööalast konkurentsivõimet, investeerides inimkapitali asjakohaste haridus- ja koolitussüsteemide kaudu nii, et need oleksid tööjõu oskuste suurendamiseks tõhusad ja tulemuslikud. Lisaks kutsutakse suunistes liikmesriike konkreetselt üles edendama töökohal õppimise süsteeme, näiteks duaalset õpet, ning ajakohastama kutsealast koolitust. Suunistes kutsutakse liikmesriike üldisemalt üles võtma arvesse kaitstud paindlikkuse põhimõtteid ja tugevdama aktiivseid tööturumeetmeid, suurendades nende tulemuslikkust, sihipärasust, ulatuslikkust, hõlvatust ning koosmõju sisetulekutoetuse ja sotsiaalteenuste pakkumisega.</p>	<p>Suunistes kutsutakse liikmesriike üles edendama tööalast konkurentsivõimet, investeerides inimkapitali asjakohaste haridus- ja koolitussüsteemide kaudu nii, et need oleksid tööjõu oskuste suurendamiseks tõhusad ja tulemuslikud. Lisaks kutsutakse suunistes liikmesriike konkreetselt üles edendama töökohal õppimise süsteeme, näiteks duaalset õpet, ning ajakohastama kutsealast koolitust. Suunistes kutsutakse liikmesriike üldisemalt üles võtma arvesse kaitstud paindlikkuse ja kaasavuse põhimõtteid ning tugevdama aktiivseid tööturumeetmeid, suurendades nende tulemuslikkust, sihipärasust, ulatuslikkust, hõlvatust ning koosmõju sisetulekutoetuse ja sotsiaalteenuste pakkumisega.</p>

Muudatusettepanek 5

Muudatusettepanek

Põhjendus 10

<i>Komisjoni ettepaneku tekst</i>	<i>Regioonide Komitee muudatusettepanek</i>
<p>Käesoleva soovitusena kavandatavad meetmed peaksid olema täielikult kooskõlas Euroopa poolaasta raames esitatud riigipõhiste soovitustega ning nende rakendamine peaks toimuma stabiilsuse ja kasvu pakti eeskirju täielikult järgides.</p>	<p>Käesoleva soovitusena kavandatavad meetmed peaksid olema täielikult kooskõlas Euroopa poolaasta raames esitatud riigipõhiste soovitustega ning nende rakendamine peaks toimuma stabiilsuse ja kasvu pakti eeskirju täielikult järgides. Ent selleks, et vältida olukorda, kus tasakaalustamatus paisuks liiga suureks üksikutes liikmesriikides, ning saada tõepoolest asuda tegelema euroala stabiliseerimisega, võiks pakti raames kindlaks määrata kooskõlastatud ja ajaliselt piiratud erakorralised meetmed nende riikide toetamiseks, kus tööturuasutused jäävad kõige kaugemale kohanemiseks soovitatud parimaid tavasid järgivatest standarditest.</p>

Motivatsioon

Arvestades praegusi erinevusi liikmesriikide tööturuasutuste vahel, on vaja võtta meetmeid sekkumisstandardite parandamiseks kõikides riikides. Seetõttu tuleb lisaks viitele struktuuride kohandamisele määratleda nende toetamiseks vajalikud mehhanismid, kuna tööturuasutuste struktuurid on üldjuhul kõige nõrgemad just nimelt riikides, kus pikaajaline töötus on suurim.

Muudatusettepanek 6

Muudatusettepanek

Põhjendus 15

<i>Komisjoni ettepaneku tekst</i>	<i>Regioonide Komitee muudatusettepanek</i>
<p>Pikaajalisest töötusest kõige rohkem mõjutatud inimeste tööturule integreerimiseks tuleks teha intensiivsemaid jõupingutusi. Samal ajal tuleb julgustada töötuid tööturuasutustes ja teistes pädevates asutustes registreeruma, et leevendada toetusmeetmete vähest hõlvatust.</p>	<p>Pikaajalisest töötusest kõige rohkem mõjutatud inimeste tööturule integreerimiseks tuleks teha intensiivsemaid jõupingutusi. Samal ajal tuleb julgustada töötuid tööturuasutustes ja teistes pädevates asutustes registreeruma, et leevendada toetusmeetmete vähest hõlvatust. Selleks, et soodustada võimalikult paljude töötute registreerimist tööturuasutustes, on vaja spetsiaalset teabevahetus- ja nõuandestrategieid, mille saab tõhusamaks muuta kodanikuühiskonna organisatsioonide kaasamise kaudu. Ent tööturuasutustes registreerimisest üksi ei piisa, kui asutused ei suuda tõhusalt teha personaalseid ettepanekuid töötute integratsiooniks tööturule. Samuti ei õnnestu ergutada töötuid end registreerima tööturuasutustes seni, kuni viimased ei ole näidanud üles tõhusust. Kõnealusel kontekstis tuleb suurendada tööturuasutuste proaktiivsust ettevõtete suhtes.</p>

Motivatsioon

Kindlasti vajatakse tööturuasutustes registreerimiseks tõhusat teabevahetusstrateegiat, kuid palju sõltub ka tööturuasutuste tunnustatud suutlikkusest integreerida töötaja tööturule. Sel põhjusel on liikmesriikide tegelik suutlikkus olemasolevaid struktuure tõhustada esmatähtis tingimus selleks, et ergutada töötuid end registreerima.

Muudatusettepanek 7

Muudatusettepanek

Põhjendus 17

<i>Komisjoni ettepaneku tekst</i>	<i>Regioonide Komitee muudatusettepanek</i>
<p>Pikaajaliste töötute toetamiseks kasutatava personaalse lähenemisviisi raames tuleb käsitleda takistusi, mis põhjustavad püsivat pikaajalist töötust, ning ajakohastada ja täiendada registreerumisel toimunud algset hindamist. Personaalse lähenemisviisi kaudu suunatakse töötajad selliste toetusteenuste juurde nagu võlanõustamine, rehabilitatsioon, sotsiaaltöö, hooldusteenused, siserändajate integreerimine ning eluaseme- ja transporditoetus, mis aitavad tegeleda takistustega töö leidmisel, ning antakse töötajatele vahendid konkreetsete eesmärkide saavutamiseks, mis aitavad neil töö leida.</p>	<p>Pikaajaliste töötute toetamiseks kasutatava personaalse lähenemisviisi raames tuleb käsitleda takistusi, mis põhjustavad püsivat pikaajalist töötust, ning ajakohastada ja täiendada registreerumisel toimunud algset hindamist. Personaalse lähenemisviisi kaudu suunatakse töötajad selliste toetusteenuste juurde nagu võlanõustamine, rehabilitatsioon, sotsiaaltöö, hooldusteenused, siserändajate integreerimine ning eluaseme- ja transporditoetus, mis aitavad tegeleda takistustega töö leidmisel, ning antakse töötajatele vahendid konkreetsete eesmärkide saavutamiseks, mis aitavad neil töö leida. Tuleks kaaluda võimalust näha sotsiaaltoetust saavate pikaajaliste töötute jaoks ette kohustuslik registreerimine tööturuasutustes.</p>

Muudatusettepanek 8

Muudatusettepanek

Põhjendus 20

<i>Komisjoni ettepaneku tekst</i>	<i>Regioonide Komitee muudatusettepanek</i>
<p>Käesoleva soovitusel elluviimisel käsitatakse tööturule integreerimise lepinguna töötaja ja ühtse kontaktpunkti vahelist kirjalikku lepingut, mille eesmärk on lihtsustada tööhõivesse üleminekut tööturul. Kõnealused lepingud koostatakse selliselt, et need kajastavad konkreetse töötaja olukorda, ja neis esitatakse üksikasjalik pakett personaalsetest meetmetest, mis on kättesaadavad siseriiklikul tasandil (tööturg, haridus, koolitus, sotsiaalteenused) ning mille eesmärk on toetada töötajaid ja anda neile vahendid, et ületada nende tööle asumist pidurdavad konkreetsed takistused. Lepingutes määratakse kindlaks eesmärgid, ajakava, vastastikused kohustused ja läbivaatamisklauslid ning tuuakse välja nii olemasolevad aktiivsed ja sissetulekutoetusmeetmed kui ka sotsiaaltoetusteenused. Tööturule integreerimise lepingutega seotakse omavahel hüvitiste saamine ning osalemine aktiivsetes tööturumeetmetes ja töötöösingutes kooskõlas kehtivate siseriiklike õigusaktidega.</p>	<p>Käesoleva soovitusel elluviimisel käsitatakse tööturule integreerimise lepinguna töötaja ja ühtse kontaktpunkti vahelist kirjalikku lepingut, mille eesmärk on lihtsustada tööhõivesse üleminekut tööturul. Kõnealused lepingud koostatakse selliselt, et need kajastavad konkreetse töötaja olukorda, ja neis esitatakse üksikasjalik pakett personaalsetest meetmetest, mis on kättesaadavad siseriiklikul tasandil (tööturg, haridus, koolitus, sotsiaalteenused) ning mille eesmärk on toetada töötajaid ja anda neile vahendid, et ületada nende tööle asumist pidurdavad konkreetsed takistused. Lepingutes määratakse kindlaks eesmärgid, ajakava, vastastikused kohustused ja läbivaatamisklauslid ning tuuakse välja nii olemasolevad aktiivsed ja sissetulekutoetusmeetmed kui ka sotsiaaltoetusteenused. Tööturule integreerimise lepingutega seotakse omavahel hüvitiste saamine ning osalemine aktiivsetes tööturumeetmetes ja töötöösingutes kooskõlas kehtivate siseriiklike õigusaktidega, et tagada tegelik sotsiaalne kaasamine.</p>

Muudatusettepanek 9

Muudatusettepanek

Esimene lõik

<i>Komisjoni ettepaneku tekst</i>	<i>Regioonide Komitee muudatusettepanek</i>
<p>Toetada töötajate registreerumist ja integreerimismeetmete suuremat keskendumist tööturu vajadustele. Korraldada registreeritud pikaajalistele töötutele personaalne hindamine. Teha pikaajalistele töötutele konkreetne pakkumine tööturule integreerimise lepingu sõlmimiseks hiljemalt siis, kui töötuks jäämisest on möödunud 18 kuud. Sel eesmärgil on vaja teha järgmist.</p>	<p>Toetada töötajate registreerumist ja integreerimismeetmete suuremat keskendumist tööturu vajadustele. Korraldada registreeritud pikaajalistele töötutele personaalne hindamine. Teha pikaajalistele töötutele konkreetne pakkumine tööturule integreerimise lepingu sõlmimiseks hiljemalt siis, kui töötuks jäämisest on möödunud 18 kuud. Pakkuda neile vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemiseks tööturule taasintegreerimise meetmena subsideeritud töökohti. Juhul kui integreerimine ei õnnestu, tuleks ette näha sissetulekut toetavad üldmeetmed. Sel eesmärgil on vaja teha järgmist.</p> <p>Olemasolevate tööturuasutuste tugevdamine</p>

Muudatusettepanek 10

Muudatusettepanek

Esimene lõik – lisada uus punkt pärast esimest lõiku

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
	<p><i>Tuleks luua tööturuasutuste struktuurid, mis oleksid suutelised vastama personali määra ja kvalifikatsiooni osas soovitude eesmärkidele. Kõnealuste struktuuride standardite määratlemisel võiks juhinduda muu hulgas ELi riiklike tööturuasutuste võrgustiku töö tulemustest. Seetõttu tuleks ette näha olemasolevate struktuuride kohandamiseks vajalikud vahendid ja otsustada, kuidas ja kust neid leida, viidates sellistele olemasolevatele kaasrahastamisvõimalustele nagu määrus (EL) nr 1301/2013 (Euroopa Regionaalarengu Fondi määrus) ja määrus (EL) nr 1304/2013 (Euroopa Sotsiaalfondi määrus) ning välistamata võimalust uurida lahendusi ELi tasandil sel eesmärgil kavandatud ELi vahendite eraldamise kaudu, arvestades, et pikaajalise töötuse vähendamine on esmatähtis strateegiline eesmärk ELi kui terviku jaoks. Finantstoetuse võiks samuti siduda tööturuasutuste süsteemi muude organisatsiooniliste reformide läbiviimise kohustusega riikides, kus need on komisjoni ja nõukogu arvates Euroopa poolaasta raames vajalikud.</i></p>

Motivatsioon

Arvestades praegusi erinevusi liikmesriikide tööturuasutuste vahel, on vaja võtta meetmeid sekkumisstandardite parandamiseks kõikides riikides. Seetõttu tuleb lisaks viitele struktuuride kohandamisele määratleda nende toetamiseks vajalikud mehhanismid, kuna tööturuasutuste struktuurid on üldjuhul kõige nõrgemad just nimelt riikides, kus pikaajaline töötus on suurim. Euroopa Regionaalarengu Fondi ja Euroopa Sotsiaalfondi määrustega nähakse ette kaasrahastamisvõimalused investeerimise jaoks tööturuasutustesse ja/või nende ajakohastamisse.

Muudatusettepanek 11

Muudatusettepanek

Kolmas lõik

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
<p>Personaalne hindamine ja lähenemisviis</p> <p>Tööturuasutused osutavad asjaomastele isikutele personaalset nõustamist, tehes seda koos teiste partneritega, kes toetavad tööturule integreerimist.</p> <p>(2) Tagatakse, et kõigile pikaajalistele töötutele pakutakse põhjalikku personaalset hindamist ja nõustamist hiljemalt siis, kui töötuks jäämisest möödub 18 kuud. Hindamine peaks hõlmama nende tööalase konkurent-sivõime aspekte, takistusi töö leidmisel ja varasemaid tööotsinguid.</p>	<p>Personaalne hindamine ja lähenemisviis</p> <p>Tööturuasutused osutavad asjaomastele isikutele personaalset nõustamist, tehes seda koos teiste partneritega, kes toetavad tööturule integreerimist, ning kaasates ka erasektori tööhõivebüroosid ja akrediteeritud tööjõu agente.</p> <p>(2) Tagatakse, et kõigile pikaajalistele töötutele pakutakse põhjalikku personaalset hindamist ja nõustamist hiljemalt siis, kui töötuks jäämisest möödub 18 kuud. Hindamine peaks hõlmama nende tööalase konkurent-sivõime aspekte, takistusi töö leidmisel ja varasemaid tööotsinguid.</p>

Motivatsioon

Erasektori tööhõivebüroodel ja akrediteeritud tööjõu agentuuridel on samuti oluline roll.

Muudatusettepanek 12

Muudatusettepanek

Kuues lõik

<i>Komisjoni ettepaneku tekst</i>	<i>Regioonide Komitee muudatusettepanek</i>
Noortegarantiiga hõlmamata registreeritud pikaajalistele töötutele pakutakse tööturule integreerimise lepingut hiljemalt siis, kui nende töötuks jäämisest on möödunud 18 kuud . Leping peaks minimaalselt hõlmama personaalset teenusepakkumist, mille eesmärk on töökoha leidmine, ning ühtse kontaktpunkti kindlaksmääramist.	Noortegarantiiga hõlmamata registreeritud pikaajalistele töötutele pakutakse tööturule integreerimise lepingut 18 kuu jooksul nende töötuks jäämisest. Leping peaks minimaalselt hõlmama personaalset teenusepakkumist, mille eesmärk on töökoha leidmine, ning ühtse kontaktpunkti kindlaksmääramist. Tööturule integreerimise leping tuleb koostada töötuga proaktiivselt suheldes, nii et ta on selle keskne osaleja ja võib selle eest kaasvastutust kanda.

Motivatsioon

Oleks asjakohane võtta meetmeid töötute suhtes ka juba enne, kui on möödunud 12 kuud (mille möödudes töötute muutub pikaajaliselt töötuks). Lisaks tuleks taotleda töötute aktiivsemat osalemist tema profiili ja võimaluste määramises, ka selleks, et kohustada töötute rohkem nõustuma võimalike koolitus- või tööpakkumistega.

Muudatusettepanek 13

Muudatusettepanek

Punkt 7

<i>Komisjoni ettepaneku tekst</i>	<i>Regioonide Komitee muudatusettepanek</i>
Tööandjate, sotsiaalpartnerite , tööturuasutuste, valitsusasutuste ja sotsiaalteenistuste vahel luuakse partnerlused selle tagamiseks, et pakkumised oleksid suunatud ettevõtjate ja töötajate tegelike vajaduste rahuldamisele.	Sotsiaalpartnerite , tööturuasutuste, valitsusasutuste ja sotsiaalteenistuste vahel luuakse partnerlused selle tagamiseks, et pakkumised oleksid suunatud ettevõtjate ja töötajate tegelike vajaduste rahuldamisele.

Muudatusettepanek 14

Muudatusettepanek

Punkt 8

<i>Komisjoni ettepaneku tekst</i>	<i>Regioonide Komitee muudatusettepanek</i>
Töötatakse välja tööandjatele suunatud teenused, näiteks olemasolevate töökohtade seire, tööle suunamisel osutatav toetus, töökohal läbiviidav nõustamine ja väljaõpe ning pärast tööle suunamist osutatav toetus, mis läbi lihtsustatakse pikaajaliste töötute kutsealast taasintegreerimist.	Töötatakse välja tööandjatele suunatud teenused, näiteks olemasolevate töökohtade seire, tööle suunamisel osutatav toetus, töökohal läbiviidav nõustamine ja väljaõpe ning pärast tööle suunamist osutatav toetus, mis läbi lihtsustatakse pikaajaliste töötute kutsealast taasintegreerimist, kasutades vajaduse korral kõnealusele sihtrühmale suunatud praegusi aktiivseid tööturumeetmeid.

Motivatsioon

Rõhutatakse aktiivsete tööturumeetmete olulisust.

Muudatusettepanek 15

Muudatusettepanek

Punkt 9 – lisada uus punkt

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
	<p><i>Suurendatakse struktuurifondide vahendite integreerimist, näiteks kombineerides Euroopa Sotsiaalfondist (ESF) rahastatavaid koolitusmeetmeid teistest struktuurifondidest rahastatavate majanduskasvu ja innovatsiooni toetamiseks võetavate meetmetega, nähes muu hulgas ettevõtete jaoks ette võimalikud stiimulid pikaajaliste töötute tööle võtmiseks, kelle väljaõpet võiks rahastada ESFi vahenditest. Liikmesriike ja piirkondi kutsutakse üles uurima võimalust toetada ametiasustusi, kes soodustavad funktsionaalse integreerimise projekte struktuurifondide vahel, vajaduse korral ka nn tulemusreservi vahendite kaudu.</i></p>

Motivatsioon

Kuna pikaajaliste töötute tööturule integreerimine on niigi keeruline, tuleks struktuurifondide vahendeid kasutada parimal võimalikul viisil, et toetada nõudlust nende ettevõtjate premeerimise kaudu, kes kohustuvad võtma tööle pikaajalisi töötuid, kelle väljaõpet võiks toetada Euroopa Sotsiaalfondi vahenditest.

Muudatusettepanek 16

Muudatusettepanek

Punkt 10 – lisada uus punkt pärast teksti „SOOVITAB KÄESOLEVAGA KOMISJONIL:”

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
	<p><i>Teostada iseäranis pikaajalistele töötutele suunatud aktiivsete tööturumeetmete eelanalüüs eesmärgiga teha ettepanekuid erimeetmete rakendamiseks liikmesriikides. <u>Lisaks soovitatakse analüüsida lähemalt aktiivseid tööturumeetmeid ühendatuna ühiskondlikult kasuliku töö ja sissetulekutoetusega, et anda võimalus tööturul nõutud oskuste omandamiseks. Aktiivseid tööturumeetmeid ühendatuna ühiskondlikult kasuliku tööga peaksid haldama riiklikud tööturuasutused.</u></i></p>

Motivatsioon

Soovitatakse aktiivsete tööturumeetmete eelanalüüsi. Eesmärk peaks olema tõhustada aktiivseid tööturumeetmeid, ühendades tööturule integreerimise lepingud võimaliku ühiskondlikult kasuliku tööga, et tagada tööturul nõutavad oskused ühiskondlikult kasuliku töö lõppedes.

Muudatusettepanek 17

Muudatusettepanek

Punkt 10 – lisada uus punkt pärast teksti „SOOVITAB KÄESOLEVAGA KOMISJONIL:”

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
	<p><i>Koostada (Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta otsusega nr 573/2014/EL loodud) Euroopa tööturuasutuste võrgustiku ettepanekutele tuginedes soovitud kvalitatiivsete ja kvantitatiivsete standardite kohta, millele tööturuasutused peavad igas liikmesriigis vastama, võimaldades tööturuasutuste tugevdamiseks kasutada ka ELi vahendeid.</i></p>

Motivatsioon

Liikmesriigid peaksid korraldama oma tööturuasutusi nii, et nad suudaksid võidelda struktuurse tööpuuduse vastu, kasutades parimal võimalikul viisil Euroopa Sotsiaalfondi vahendeid. Täiendava tsüklilise tööpuuduse vastu võitlemiseks võiks kasutada ühiseid vahendeid, millele võivad tugineda kõik riigid olenemata nende struktuurse tööpuuduse tasemest. See võimaldaks tsükli stabiliseerumist, millest kõik riigid saaksid kasu keskpikas ja pikas perspektiivis.

Muudatusettepanek 18

Muudatusettepanek

Punkt 10 – lisada uus punkt pärast teksti „SOOVITAB KÄESOLEVAGA KOMISJONIL:”

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
	<p><i>Eristada struktuurset tööpuudust (mille lahendamiseks peaks iga riik kasutama oma ressursse või Euroopa Sotsiaalfondi temaatilise eesmärgi „Haldussuutlikkuse suurendamine” vahendeid) intensiivsematest ja pikemaajalist majanduslanguse faasidest tingitud tööpuudusest, mis toob kaasa tööpuuduse märkimisväärse kasvu, seades tööturuasutused täiendava surve alla.</i></p> <p><i>Julgustada liikmesriike määrama eelnevalt määratletud normide alusel kindlaks olemasolevate struktuuride ajutise tugevdamise vajadus, et tulla toime konjunktuuri kõikumistega.</i></p> <p><i>Kaaluda võimalust toetada täiendavaid kulusid ELi mitmeaastase finantsraamistiku vahekokkuvõtte raames. Konkreetsete lahenduste eelduseks peaks olema reformide vastuvõtmine ja rakendamine avaliku ja erasektori tööturuasutuste tõhustamiseks liikmesriikides vastavalt Euroopa poolaasta raames esitatavates riigipõhistes soovitusetes kindlaks määratud juhtudele ja suunale.</i></p>

Muudatusettepanek 19

Muudatusettepanek

Punkt 10 – lisada uus punkt pärast teksti „SOOVITAB KÄESOLEVAGA KOMISJONIL:”

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
	<p><i>Soodustada pikaajaliselt töötute toetamise meetmete ühendamist üldisemate vaesuse vastu võitlemise meetmetega nii, et töötule oleks tagatud miinimumsissetulek ka juhul, kui tööturule integreerimise eesmärk jääb saavutamata ja töötustoetust vähendatakse (kui muidugi on täidetud vaesuse kriteeriumid). Selle eelduseks on töötute nõusolek teha ajutiselt üldkasulikke tööd, millega kaasneb ülesanne töötut koolitada, et edendada tema integreerumist tööturule ja tagada sotsiaalne kaasamine.</i></p>

Motivatsioon

Juhul, kui pikaajaliselt töötut ei õnnestu uuesti tööturule integreerida, tuleb leida sobivad lahendused, et vältida ohtu, et ta töötustoetuse saamise lõppedes muutub tõrjutuks või satub vaesusse, millega kaasneksid kulud ühiskonnale ja igal juhul sotsiaalmajandusliku ühtekuuluvuse vähenemise oht.

Muudatusettepanek 20

Muudatusettepanek

Punkt 15

Komisjoni ettepaneku tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
<p>Hinnata koostöös liikmesriikidega ja pärast asjaomaste sidusrühmadega konsulteerimist käesoleva soovitusel võetud meetmeid ning esitada nõukogule ... [kolme aasta möödumisel soovitusel vastuvõtmisest] aruanne saadud teadmiste kohta.</p>	<p>Hinnata koostöös liikmesriikidega ja pärast asjaomaste sidusrühmadega konsulteerimist käesoleva soovitusel võetud meetmeid, sh selleks, et</p> <ul style="list-style-type: none"> — toetada liikmesriike nende jõupingutustes sotsiaalkaitseüsteemide ajakohastamisel eesmärgiga määratleda Euroopa kindlustussüsteem pikaajalise töötuse vastu ühiste majandus- ja finantsnäitajate alusel; — hinnata mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) läbivaatamise käigus lisaks prioriteete, millele suunata ELi vahendeid nii noortegarantii raames võetavate meetmete jätkamiseks kui ka tõhusamaks tegutsemiseks pikaajalise töötuse vastu selliste erakorraliste algatuste kaudu nagu sihtotstarbelise fondi loomine (garantiifond täiskasvanutele noortegarantii eeskujul), et võidelda pikaajalise töötuse vastu; <p>ning esitada nõukogule ... [kolme aasta möödumisel soovitusel vastuvõtmisest] aruanne saadud teadmiste kohta.</p>

Motivatsioon

Pikaajaline töötus on vaid osa suuremast vaesuse probleemist ja sellel on eriti tõsised sotsiaalsed ja majanduslikud tagajärjed. Seetõttu peavad soovitusel kavandatud meetmed hõlmama ka vaesuse vastu võitlemisega seotud toetavaid meetmeid, mistõttu on vaja kutsuda kõiki riike, kes seda veel teinud ei ole, üles selliseid meetmeid vastu võtma.

II. POLIITILISED SOOVITUSED

EUROOPA REGIOONIDE KOMITEE

Sissejuhatavad märkused

1. tunnistab vajadust järgida soovitusel ettepanekus subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtteid, ent väljendab heameelt selle üle, et tekstis käsitletakse pikaajalise töötuse majanduslikku ja sotsiaalset mõju. See on viie juhi aruande („Euroopa majandus- ja rahaliidu loomise lõpuleviimine”) kohaselt „ebavõrdsuse ja sotsiaalse tõrjutuse üks peamisi põhjuseid. Seetõttu on äärmiselt olulised tõhusad tööturud, mis soodustavad suurt tööhõive määra ning on suutelised leevendama vapustusi, toomata seejuures kaasa ülemäärast töötust”;
2. peab oluliseks, et ettepaneku eesmärk on töötute integreerimine tööturule, tehes tööturuasutustele ülesandeks hoolitseda töötute eest, kaasates kõik ettevõtjad ja sotsiaalsed osalejad ning avaliku sektori kõnealuse integreerimise edendamisse;
3. rõhutab, et ettepanekus pööratakse suurt tähelepanu süsteemi juhtimise vahenditele, käsitledes süsteemi ühtse kontaktpunkti strateegia osana;
4. rõhutab pikaajalise töötuse vastu võitlemise olulisust, et tagada kohaliku majanduse toimimine. Komitee märgib, et pikaajaline töötus ei ole jätkusuutlik, ning tuleb meelde vajalike oskuste prognoosimise ja nende tööturu vajadustega kohandamise olulisust. Koolitusprogramme tuleb arendada valdkondades, kus oskused ei vasta enamasti nõudlusele või on puudulikud. Eritähelepanu tuleb suunata töötute sisserändajate ja varjupaigataotlejate keeleoskusele;
5. märgib, et ettepanekul on ka oluline mõju vaesuse vastasele võitlusele, mis on majanduskriisi tagajärgede tõttu endiselt üks kõige raskemini saavutatav strateegia „Euroopa 2020” eesmärk;

Üldised märkused

märgib sellegipoolest, et ettepanekus näivad jäävat tähelepanuta mõned elemendid, eelkõige järgmised:

6. meenutab vajadust tugevdada riiklikke tööturuasutusi ning muuta need tulemuslikumaks ja tõhusamaks. Soovitusel ettepanekus piirdatakse sellega, et kavandatakse – liikmesriikide pädevusse jäävate – toetusmeetmete paremat kooskõlastamist ega pöörata piisavalt tähelepanu olemasolevatele erinevustele probleemi suuruse ja nende lahendamise tegelevate struktuuride osas, mida täheldati juba Euroopa noortegarantii rakendamisel. Seetõttu on paljudes riikides vajalik tööturuasutuste oluline tugevdamine. Kõnealuste erinevuste näitena võib tuua tööturuasutuste töötajate ja aktiivse elanikkonna suhte, mis on Saksamaal 1: 400, Prantsusmaal 1: 600 ja Itaalias 1: 3 000;
7. soovib seetõttu teha tihedamat koostööd erasektori tööhõivebüroodega ja kaasata tööjõu rendi agentuure, kui riiklikud tööturuasutused ei ole võimelised piisavalt nõustama ja aitama pikaajalisi töötuid;
8. kutsub liikmesriike ja piirkondi üles tegema senisest tihedamat koostööd, et vähendada ELi töötuse määra võimalikult tõhusalt, pöörates asjaomastele programmidele meedias suuremat tähelepanu. Nii võiks näiteks edendada EURESe võrgustikku televisioonis, internetis ja muudes massimeediakanalites korraldatava reklaamikampaania abil, et välismaal tööd otsivatel inimestel oleks ajakohastatud teave tööhõive võimaluste kohta. Seetõttu soovib komitee käivitada rahvusvahelise koostöö tööturuasutuste ja teiste sotsiaalteenuste pakkujate vahel, et tagada senisest tõhusam ja kiirem teabe ja andmete vahetus;

9. rõhutab vajadust määratleda parimate tavade kohandamiseks vajalikud vahendid. Selleks võib kasutada ELi riiklike tööturuasutuste võrgustiku (otsus nr 573/2014/EL) töö tulemusi, hinnates kõigis riikides kindlaksmääratud standarditele vastamiseks vajalikke rahalisi vahendeid ning tehes ettepanekuid, kuidas toetada jõupingutusi, mida iga riik peaks puudujääkide kõrvaldamiseks tegema;

10. juhhib tähelepanu sellele, et on asjakohane teha selget vahet töötuse struktuurse komponendi ja majandustsükli konkreetsest arengust tingitud dünaamika vahel. Tööturuasutustel (mis on struktureeritud esimese komponendiga tegelemiseks) tuleks võimaldada kiiresti kohaneda eriti negatiivsete majandustsüklite põhjustatud täiendavate vajadustega. Olemasolevate struktuuride vajadustele kohandamise kulud peaksid kandma liikmesriigid, kasutades selleks ka Euroopa Regionaalarengu Fondi ja Euroopa Sotsiaalfondi vahendeid (temaatilise eesmärgi „Haldussuutlikkuse suurendamine” raames). ELi mitmeaastase finantsraamistiku vahekokkuvõtte raames võiks hinnata meetmete mõju ning vajaduse korral uurida võimalikke kohandusi ELi nõuetes;

11. rõhutab inimkapitali investeerimise olulisust, ent märgib samas, et kuna kõnealused investeeringud tehakse pikas perspektiivis, kalduvad ettevõtjad eelistama noori ja hiljuti ülikooli lõpetanud, mille tagajärjel satuvad potentsiaalsed eakamad või keskealsed töötajad vähem soodsasse olukorda. Tööpuuduse vastaseks võitluseks on vaja stiimuleid, millega julgustatakse eakamaid ja keskealisi töötuid end harima ja ümber õppima ning tagatakse, et ettevõtjad ja avalik sektor oleksid huvitatud kõnealuste inimeste töölevõtmisest. Ennetavas võitluses pikaajalise töötuse kaotamiseks on sama tähtis edendada elukestvat õpet, mis on suunatud olemasoleva tööjõu ja kvalifitseerimata töötajate ümberõppele;

12. rõhutab, et tänu tööturuasutuste kavandatud ajakohastamisele on võimalik edukalt tegeleda pikaajalise töötusega, ent ka lühiajalise töötuse ja noorte töötuse probleemidega;

13. juhhib tähelepanu sellele, et tööturuasutuste kavandatud ajakohastamine on pikk ja keeruline protsess, iseäranis liikmesriikides, kelle praegune süsteem on jäik ja bürokraatlik. Ühtsete individuaalsete kontaktpunktide ladus toimimine sõltub suuresti asjaomaste asutuste paindlikkusest ning teabe asjakohasest ja kiirest levitamisest. Samad kontaktpunktid võiksid ette valmistada personaalseid tugiteenuseid, ent tuleb arvesse võtta tööka, et kõnealune ülesanne võib vastavalt töötajate hulgal kujutada endast olulist halduskoormust. Sellegipoolest peavad kõnealustel kontaktpunktidel olema kvalifitseeritud töötajad, kes ei ole mitte ainult suutelised vahendama olemasolevaid pakkumisi, vaid ka hindama töötajate isikuomadusi ja nende peamisi oskusi. Sellest tulenevalt palub komitee liikmesriikidel kõnealuseid tegureid selliste mehhanismide loomisel arvesse võtta;

14. rõhutab vajadust pöörata rohkem tähelepanu ka nõudlust soodustavatele meetmetele, kuna juhul, kui tööjõu nõudlus jääb samale tasemele, on töötul isegi personaalse koolitusprojekti abil raske leida tööd. Kuigi komitee tervitab soovitusel esitatud märkusi sidemete tugevdamiseks tööandjatega, leiab ta sellega seoses, et tööjõu nõudluse suurendamiseks oleks kasulik panustada struktuurifondide suuremasse integreerimisse. Euroopa Regionaalarengu Fond (ERF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfond (EAFRD), mis on suunatud süsteemi konkurentsivõimet suurendava innovatsioonipotentsiaaliga ettevõtjatele, võimaldavad sageli tööle võtta sobivalt koolitatud inimesed. Sellistel juhtudel võiks seos ESFist rahastatavate koolitusmeetmetega soodustada töötute integreerimist tööturule. Liikmesriikidel tuleks luua stiimuleid fondide integreeritud kasutamiseks, muu hulgas VKEda jaoks tehtavate lihtsustuste kaudu ja nn tulemusreservi kasutades;

15. märgib, et kuna pikaajalisi töötuid ähvardab tööturule integreerimise ebaõnnestumise juhul ja töötushüvitise saamise lõppedes tõrjutuks jäämise oht, on esmatähtis, et iga liikmesriik võtaks meetmeid vaesuse vastu võitlemiseks kooskõlas suunistega, mille Euroopa Komisjon on juba määratlenud komisjoni 3. oktoobri 2008. aasta soovitusel tööturult tõrjutud isikute aktiivse kaasamise kohta (2008/867/EÜ) ning komisjoni teatises „Sotsiaalsed investeeringud majanduskasvu ja ühtekuuluvuse edendamiseks” (COM(2013) 83 final). Komitee loodab, et liikmesriigid hakkavad tõhusalt ellu viima Euroopa Komisjoni soovitusi;

16. osutab lisaks vajadusele seada vaesuse vastu võitlemise tugimeetmetele võimaliku juurdepääsu eeltingimuseks nõusolek teha üldkasulikkud tööd piiratud aja jooksul ja igal juhul tööturule naasmisele suunatud koolitusmeetme raames;

17. rõhutab, et koolitusmeetmeid tööturule integreerimise eesmärgil tuleb korraldada tihedas koostöös asjaomaste asutustega, et liikmesriigid saavutaksid parima võimaliku tulemuse kõigil tasanditel ning selleks, et vähendada kutsealast ja sotsiaalset tõrjutust ning vaesust. Komitee juhib tähelepanu asjaolule, et sellistel meetmetel on positiivne mõju, kuna nendega ergutatakse majanduslikel põhjustel teise liikmesriiki tööd tegema ja elatist teenima lahkunud Euroopa Liidu kodanikke naasma oma koduriiki. Majanduslikel põhjustel toimuv sisseränne peaks vähenema, samas parenevad võimalused leida tööd ja teenida elatist kohalikul tööturul;

18. rõhutab kohalike ja piirkondlike omavalitsuste olulist rolli, kuna kohalikud omavalitsused ja piirkonnad on oma olemuselt määrava tähtsusega tööturuasutuste tõhustamisel, muu hulgas selle pärast, et paljudes liikmesriikides kuulub struktuurifondide kavandamine ja rakendamine just nimelt nende pädevusse. Kõnealused omavalitsused võivad lisaks etendada olulist rolli kutsehariduse ja täiskasvanute koolituse korraldamisel ja elluviimisel, sest paljudes piirkondades ja iseäranis külades puuduvad ka täiskasvanutele suunatud haridusasutused. Kohalike ja piirkondlike omavalitsuste roll on seda olulisem, kuna just nimelt nemad tunnevad kohalikku tööturgu ja neil on sidemed kohalike ettevõtjatega, kes võivad edendada praktilist kutseõpet. Lisaks peavad täiskasvanute või kutsekoolituses osaleda soovivad inimesed mitme kuu jooksul palju reisima. Reisimisega kaasnevad nende jaoks lisakulud, mis vaid väikest või üldse mitte mingisugust hüvitist saava töötaja jaoks tähendab suurt rahalist koormust;

19. nõuab seetõttu, et komisjoni soovitusete ettepanekus võetakse paremini arvesse probleemi piirkondlikku mõõdet, ning kutsub nõukogu üles arvestama olulise rolliga, mida kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused võivad etendada tööturuasutuste tõhususe suurendamisel.

Brüssel, 10. veebruar 2016

*Euroopa Regioonide Komitee
president*

Markku MARKKULA

Euroopa Regioonide Komitee arvamus teemal „Kalandussektori andmete kogumist käsitlev Euroopa Liidu raamistik”

(2016/C 120/08)

Raportöör:	Olgierd GEBLEWICZ – Lääne-Pomorze vojevoodkonna president (PL/EPP)
Viitedokument:	„Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus kalandussektori andmete kogumist, haldamist ja kasutamist käsitleva liidu raamistiku loomise ning ühise kalanduspoliitikaga seotud teadusliku nõustamise toetamise kohta (uuesti sõnastatud)”
	COM(2015) 294 final

I. MUUDATUSETTEPANEKUD

Muudatusettepanek 1

Põhjendus 10

<i>Komisjoni ettepaneku tekst</i>	<i>Komitee muudatusettepanek</i>
(10) Mõiste „lõppkasutaja” määratlus tuleks ühtlustada mõiste „teaduslike andmete lõppkasutaja” määratlusega, mida kasutatakse määruses (EL) nr 1380/2013 ning see peaks hõlmama ka teadusasutusi, keda huvitavad kalavarude majandamise keskkonnaaspektid.	(10) Mõiste „lõppkasutaja” määratlus tuleks ühtlustada mõiste „teaduslike andmete lõppkasutaja” määratlusega, mida kasutatakse määruses (EL) nr 1380/2013, ja kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee soovitustega ning see peaks hõlmama ka teadusasutusi, keda huvitavad kalavarude majandamise keskkonnaaspektid.

Motivatsioon

Mõiste „lõppkasutaja” on liiga lai, eriti siis, kui lõppkasutajad saavad määrata kindlaks vajalikud andmed. Seetõttu tuleks jaotada andmete lõppkasutajad nendeks lõppkasutajateks, kes saavad määrata kindlaks vajalikud andmed, ja nendeks, kellele võimaldatakse üksnes juurdepääs andmetele.

Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) soovib oma andmete kogumise mitmeaastase programmi (DC MAP) ülevaates (viide: STECFi raport DC MAPi ülevaate kohta (STECF-13-06), 1. osa, lk 6) ning oma raportis andmete kogumise raamistiku (DCF) läbivaatamise kohta (4. osa, STECF-14-07, lk 43–45 ja 106) kolme tüüpi lõppkasutajaid.

- 1. tüüp: peamised lõppkasutajad, sealhulgas komisjon ning sellised komisjoni määratud organid nagu ICES ja STECF, kelle jaoks DCF oli kavandatud selleks, et tagada neile järjepidev nõustamine otseselt ühises kalanduspoliitikas otsuste tegemise toetamiseks, ning muud kalanduse juhtorganid, nagu RFMOd ja GFCM, kes kasutavad DCFi andmeid kalavarude majandamise poliitika elluviimiseks.
- 2. tüüp: muud organid, nagu nõuandekomisjonid või alltöövõtjad, kellelt komisjon võib paluda DCFi andmetel põhinevat nõu või analüüsi.
- 3. tüüp: kõik muud asutused, nagu valitsusvälised organisatsioonid, kalurite ühendused ja ülikoolid, kes soovivad kasutada DCFi andmeid oma huvides.

Kõik kolm tüüpi lõppkasutajaid saavad juurdepääsu andmetele, kuid ainult esimene ja teine tüüp saavad osaleda vajalike andmete määramise menetluses.

Muudatusettepanek 2

Põhjendus 14

<i>Komisjoni ettepaneku tekst</i>	<i>Komitee muudatusettepanek</i>
(14) Käesolevas määruses tuleks käsitleda ka andmeid, mida on vaja selliste kalanduspoliitika meetmete rakendamiseks, mida ei ole määrusega (EL) nr 1380/2013 otseselt reguleeritud ning mis on seotud määrusega (EÜ) nr 1100/2007 ja määrusega (EÜ) nr 2347/2002.	(14) Käesolevas määruses tuleks käsitleda ka andmeid, mida on vaja selliste kalanduspoliitika meetmete rakendamiseks, mida ei ole määrusega (EL) nr 1380/2013 otseselt reguleeritud ning mis on seotud määrusega (EÜ) nr 1100/2007, määrusega (EÜ) nr 812/2004 ja määrusega (EÜ) nr 2347/2002.

Motivatsioon

Kooskõla määruse (EL) nr 508/2014 artikli 77 punktiga c

Muudatusettepanek 3

Artikkel 4

Liidu mitmeaastaste programmide kehtestamine

<i>Komisjoni ettepaneku tekst</i>	<i>Komitee muudatusettepanek</i>
<p>Artikkel 4</p> <p>Liidu mitmeaastaste programmide kehtestamine</p> <p>1. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 23 vastu delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse liidu mitmeaastased programmid kalandussektorit käsitlevate bioloogiliste, tehniliste, keskkonnaalaste, sotsiaalvaldkonna ja majanduslike andmete kogumiseks ja haldamiseks.</p> <p>2. Liidu mitmeaastased programmid kehtestatakse pärast konsulteerimist artiklis 8 osutatud piirkondlike koordineerimisrühmade, kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee ning mis tahes muu asjakohase teadusliku nõuandeorganiga.</p> <p>3. Komisjon võtab liidu mitmeaastase programmi kehtestamisel arvesse järgmist:</p> <p>a) millist teavet on vaja ühise kalanduspoliitika rakendamiseks;</p> <p>b) milliseid andmeid on vaja ja millised andmed on asjakohased kalavarude majandamisega seotud otsuste tegemiseks ja ökosüsteemi (sh tundlike liikide ja elupaikade) kaitsmiseks;</p>	<p>Artikkel 4</p> <p>Liidu mitmeaastaste programmide kehtestamine</p> <p>1. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 23 vastu delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse liidu mitmeaastased programmid kalandussektorit käsitlevate bioloogiliste, tehniliste, keskkonnaalaste, sotsiaalvaldkonna ja majanduslike andmete kogumiseks ja haldamiseks.</p> <p>2. Liidu mitmeaastased programmid kehtestatakse pärast konsulteerimist artiklis 8 osutatud piirkondlike koordineerimisrühmade, kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee ning mis tahes muu asjakohase teadusliku nõuandeorganiga.</p> <p>3. Komisjon võtab liidu mitmeaastase programmi kehtestamisel arvesse järgmist:</p> <p>a) millist teavet on vaja ja milline teave on kättesaadav ühise kalanduspoliitika rakendamiseks;</p> <p>b) milliseid andmeid on vaja ja millised andmed on asjakohased kalavarude majandamisega seotud otsuste tegemiseks ja ökosüsteemi (sh tundlike liikide ja elupaikade) kaitsmiseks;</p>

<i>Komisjoni ettepaneku tekst</i>	<i>Komitee muudatusettepanek</i>
c) vajadus toetada poliitikameetmete mõju hindamist;	c) vajadus toetada poliitikameetmete mõju hindamist;
d) kulud ja kasu;	d) kulud ja kasu;
e) olemasolevad aegread;	e) olemasolevad aegread;
f) vajadus vältida andmete topelt kogumist;	f) vajadus vältida andmete topelt kogumist;
g) piirkondlikud eripärad;	g) piirkondlikud eripärad;
h) liidu ja selle liikmesriikide rahvusvahelised kohustused.	h) liidu ja selle liikmesriikide rahvusvahelised kohustused.

Motivatsioon

Selleks et viia lisaandmete kogumise kulud miinimumini ning kuna kõiki andmeid liigi ja tüübi järgi juba töödeldakse, siis ei tohiks uute andmete kogumise kohustust kehtestada ilma kõigi sidusrühmadega konsulteerimata.

Muudatusettepanek 4

Artikkel 6

Riiklikud töökavad

<i>Komisjoni ettepaneku tekst</i>	<i>Komitee muudatusettepanek</i>
1. Ilma et see piiraks liikmesriikide kehtivaid andmekogumiskohustusi liidu õiguse kohaselt, peavad nad koguma andmeid määruse (EL) nr 508/2014 artiklis 18 osutatud rakenduskava ning vastavalt liidu mitmeaastasele programmile ja määruse (EL) nr 508/2014 artiklile 21 koostatud töökava raames.	1. Ilma et see piiraks liikmesriikide kehtivaid andmekogumiskohustusi liidu õiguse kohaselt, peavad nad koguma andmeid määruse (EL) nr 508/2014 artiklis 18 osutatud rakenduskava ning vastavalt liidu mitmeaastasele programmile ja määruse (EL) nr 508/2014 artiklile 21 koostatud töökava raames.
2. Liikmesriigi töökava sisaldab järgmiste aspektide üksikasjalikku kirjeldust:	2. Liikmesriigi töökava sisaldab järgmiste aspektide üksikasjalikku kirjeldust:
a) andmekogumise sagedus;	a) andmekogumise sagedus;
b) andmeallikad ning menetlused ja meetodid andmete kogumiseks ja lõppkasutajatele esitatavate andmekogumite koostamiseks;	b) andmeallikad ning menetlused ja meetodid andmete kogumiseks ja lõppkasutajatele esitatavate andmekogumite koostamiseks;
c) kvaliteedi tagamise ja -kontrolli raamistik nõuetekohase andmekvaliteedi tagamiseks vastavalt artiklile 13;	c) kvaliteedi tagamise ja -kontrolli raamistik nõuetekohase andmekvaliteedi tagamiseks vastavalt artiklile 13;
d) kuidas ja millal andmeid vajatakse;	d) kuidas ja millal andmeid vajatakse, nagu määravad peamised lõppkasutajad;

<i>Komisjoni ettepaneku tekst</i>	<i>Komitee muudatusettepanek</i>
<p>e) rahvusvahelise ja piirkondliku koostöö kord, sh käesoleva määruse eesmärkide saavutamiseks sõlmitud kahe- ja mitmepoolsed kokkulepped, ning</p> <p>f) kuidas on arvesse võetud liidu ja selle liikmesriikide rahvusvahelisi kohustusi.</p> <p>3. Iga liikmesriik teeb töökava ettevalmistamisel koostööd teiste liikmesriikidega, eelkõige nendega, mis asuvad samas merepiirkonnas, et tagada piisav ja tõhus katvus ning vältida andmekogumistoimingute dubleerimist.</p> <p>4. Iga liikmesriik tagab, et tema töökava on vastavuses piirkondlike koordineerimisrühmade kohaldatavate ühissoovitustega, kui komisjon on sellised piirkondliku töökava vormis soovitusel vastavalt artiklile 8 heaks kiitnud.</p>	<p>e) rahvusvahelise ja piirkondliku koostöö kord, sh käesoleva määruse eesmärkide saavutamiseks sõlmitud kahe- ja mitmepoolsed kokkulepped, ning</p> <p>f) kuidas on arvesse võetud liidu ja selle liikmesriikide rahvusvahelisi kohustusi.</p> <p>3. Iga liikmesriik teeb töökava ettevalmistamisel jõupingutusi ja koostööd teiste liikmesriikidega, eelkõige nendega, mis asuvad samas merepiirkonnas, et tagada piisav ja tõhus katvus ning vältida andmekogumistoimingute dubleerimist.</p> <p>4. Iga liikmesriik tagab, et tema töökava on vastavuses piirkondlike koordineerimisrühmade kohaldatavate ühissoovitustega, kui komisjon on sellised piirkondliku töökava vormis soovitusel vastavalt artiklile 8 heaks kiitnud.</p>

Motivatsioon

Selles määruses tehakse ettepanek, et andmete peamised lõppkasutajad peaksid olema kaasatud vajalike andmete määratlemise ja olema vajaduse korral võimelised käivitama andmepäringuid. Seega peaksid peamised lõppkasutajad olema võimelised määrama vajalikke andmeid ja käivitama andmepäringuid igal ajal. Sel ajal kui liikmesriigid koostavad töökavasid, ei pruugita teada andmete vajadusi ega andmepäringute kuupäevi ega ka tähtaegu andmete kasutamise lõpetamise kohta peamiste lõppkasutajate poolt.

On oluline, et liikmesriigid samas piirkonnas mitte ainult ei koordineeri, vaid teevad ka aktiivselt **koostööd** (vt põhimääruse põhjendus 46 („Liikmesriigid peaksid andmete kogumise kooskõlastamiseks tegema omavahel ja komisjoniga koostööd”). See peaks olema kooskõlas ka kõnealuse määruse eelnõu artikli 8 pealkirja ja sisuga.

Muudatusettepanek 5

Artikkel 7

Liikmesriigi kontaktisik

<i>Komisjoni ettepaneku tekst</i>	<i>Komitee muudatusettepanek</i>
<p>1. Iga liikmesriik määrab riigi kontaktisiku ja teavitab sellest komisjoni. Liikmesriigi kontaktisik vahendab komisjoni ja liikmesriikide teabevahetust seoses töökavade koostamise ja rakendamiseega.</p> <p>2. Lisaks täidab liikmesriigi kontaktisik järgmisi ülesandeid:</p>	<p>1. Iga liikmesriik määrab riigi kontaktisiku ja teavitab sellest komisjoni. Liikmesriigi kontaktisik vahendab komisjoni ja liikmesriikide teabevahetust seoses töökavade koostamise ja rakendamiseega ning teda kaasatakse kogu teabevahetuse seoses andmete kogumise mitmeaastase programmiga (DC-MAP), kaasa arvatud teabevahetuse puhul, mis puudutab andmete esitamist, aruandlust ja asjaomaseid koosolekuid.</p> <p>2. Lisaks täidab liikmesriigi kontaktisik järgmisi ülesandeid:</p>

Komisjoni ettepaneku tekst	Komitee muudatusettepanek
<p>a) koordineerib artiklis 10 osutatud aastaaruande koostamist;</p> <p>b) tagab teabe edastamise liikmesriikide vahel ning</p> <p>c) tagab asjakohaste ekspertide osalemise komisjoni korraldatud kohtumistel ja osalemise artiklis 8 osutatud asjakohastes piirkondlikes koordineerimisrühmades.</p> <p>3. Kui töökava rakendamisel osaleb mitu liikmesriigi asutust, vastutab liikmesriigi kontaktisik nende töö koordineerimise eest.</p>	<p>a) koordineerib artiklis 10 osutatud aastaaruande koostamist;</p> <p>b) tagab teabe edastamise liikmesriikide vahel ning</p> <p>c) tagab asjakohaste ekspertide osalemise komisjoni korraldatud kohtumistel ja osalemise artiklis 8 osutatud asjakohastes piirkondlikes koordineerimisrühmades;</p> <p>d) konsulteerib vajaduse korral rannikualade kohalike ja piirkondlike omavalitsustega, kellel on õiguslik või finantspädevus kalanduse alal, ning kohalike ja piirkondlike omavalitsustega, kus kalandus etendab olulist rolli, ja teavitab neid.</p> <p>3. Kui töökava rakendamisel osaleb mitu liikmesriigi asutust, vastutab liikmesriigi kontaktisik nende töö koordineerimise eest.</p>

Motivatsioon

Kuna kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel on head teadmised kalandusest ning neil võib olla õiguslik ja finantspädevus kalanduse alal, on neil tarvis vajalikku teavet sektori tulemuslikkuse kohta. Samuti on neil tähtis roll määruse (EL) nr 508/2014 – ühise kalanduspoliitika elluviimise vahendi – rakendamisel.

Muudatusettepanek 6

Artikkel 8

Koordineerimine ja koostöö

Komisjoni ettepaneku tekst	Komitee muudatusettepanek
<p>1. Kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 25 koordineerivad liikmesriigid oma meetmeid teiste liikmesriikidega ja teevad kõik selleks, et koordineerida oma meetmeid kolmandate riikidega, kellel on sama piirkonna vete suhtes suveräänsed õigused või jurisdiktsioon. Selleks luuakse igas merepiirkonnas asjakohase liikmesriigi poolt piirkondlik koordineerimisrühm.</p> <p>2. Piirkondlik koordineerimisrühm koosneb liikmesriikide ekspertidest, komisjoni esindajatest ning asjakohastest andmete lõppkasutajatest.</p>	<p>1. Kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 25 koordineerivad liikmesriigid oma meetmeid teiste liikmesriikidega ja teevad kõik selleks, et koordineerida oma meetmeid kolmandate riikidega, kellel on sama piirkonna vete suhtes suveräänsed õigused või jurisdiktsioon vastavalt Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu või ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni määratlusele. Selleks luuakse igas merepiirkonnas asjakohase liikmesriigi poolt piirkondlik koordineerimisrühm.</p> <p>2. Piirkondlik koordineerimisrühm koosneb liikmesriikide ekspertidest, komisjoni esindajatest, asjakohastest andmete lõppkasutajatest ning rannikualadel asuvate ja kalanduse alal õiguslikku ja finantspädevust omavate kohalike ja piirkondlike omavalitsuste esindajatest, samuti nende kohalike ja piirkondlike omavalitsuste esindajatest, kus kalandus etendab olulist rolli.</p>

<i>Komisjoni ettepaneku tekst</i>	<i>Komitee muudatusettepanek</i>
<p>3. Piirkondlik koordineerimisrühm koostab ja lepib kokku rühma töökorra.</p> <p>4. Kui küsimus puudutab mitut piirkonda, koordineerivad piirkondlikud koordineerimisrühmad oma tegevust üksteisega ja komisjoniga.</p> <p>5. Piirkondlikud koordineerimisrühmad võivad koostada ühissoovitusi piirkondliku töökava eelnõu vormis artikli 5 lõike 2 punktides a ja b ning lõikes 4 osutatud andmete kogumise ja töötlemise korra, meetodite, kvaliteedi tagamise ja -kontrolli kohta ning piirkondlikult kooskõlastatud proovivõtustrateegiaid. Seda tehes võtavad piirkondlikud koordineerimisrühmad vajaduse korral arvesse STECFi arvamust. Kõnealused soovitused edastatakse komisjonile, kes kontrollib, kas ühissoovituste eelnõu on kooskõlas käesoleva määruse sätete ja liidu mitmeaastase programmiga, ning kui see nii on, siis kiidab selle rakendusaktidega heaks.</p> <p>6. Kui komisjon on piirkondlikud töökavad heaks kiitnud, asendatakse nendega liikmesriikide koostatud töökavade asjakohased osad. Liikmesriigid ajakohastavad oma töökavu vastavalt.</p> <p>7. Komisjon võib võtta vastu rakendusakte lõikes 5 osutatud piirkondlike töökavade esitamise ja heakskiitmise korra, vormi ja ajakava kohta.</p> <p>Need rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 24 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.</p>	<p>3. Piirkondlik koordineerimisrühm koostab ja lepib kokku rühma töökorra.</p> <p>4. Kui küsimus puudutab mitut piirkonda, sh geograafiliselt Kesk-Atlandi idaosa kalastuskomitee püügi piirkondades asuvad Euroopa veed, koordineerivad piirkondlikud koordineerimisrühmad oma tegevust üksteisega ja komisjoniga vastavalt Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu või ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni määratlusele.</p> <p>5. Piirkondlikud koordineerimisrühmad võivad koostada ühissoovitusi piirkondliku töökava eelnõu vormis artikli 5 lõike 2 punktides a ja b ning lõikes 4 osutatud andmete kogumise ja töötlemise korra, meetodite, kvaliteedi tagamise ja -kontrolli kohta ning piirkondlikult kooskõlastatud proovivõtustrateegiaid. Seda tehes võtavad piirkondlikud koordineerimisrühmad vajaduse korral arvesse STECFi arvamust. Kõnealused soovitused edastatakse komisjonile, kes kontrollib, kas ühissoovituste eelnõu on kooskõlas käesoleva määruse sätete ja liidu mitmeaastase programmiga, ning kui see nii on, siis kiidab selle rakendusaktidega heaks.</p> <p>6. Kui komisjon on piirkondlikud töökavad heaks kiitnud, asendatakse nendega liikmesriikide koostatud töökavade asjakohased osad. Liikmesriigid ajakohastavad oma töökavu vastavalt.</p> <p>7. Komisjon võib võtta vastu rakendusakte lõikes 5 osutatud piirkondlike töökavade esitamise ja heakskiitmise korra, vormi ja ajakava kohta.</p> <p>Need rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 24 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.</p>

Motivatsioon

Kuna kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel on head teadmised kalandusest ning nad on tulenevalt oma õiguslikust või finantspädevusest kaasatud sektori haldusse, on neil tarvis vajalikku teavet sektori tulemuslikkuse kohta. Samuti on neil tähtis roll määruse (EL) nr 508/2014 – ühise kalanduspoliitika elluviimise vahendi – rakendamisel. Viide Rahvusvahelisele Mereuurimise Nõukogule on lisatud selleks, et täpsustada mõistet „piirkonna veed”.

Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu määratles ainult Põhja-Atlandi piirkonna merealadid ega hõlmanud Vahemerde või Musta merde. ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni (FAO) piirkond katab terveid ookeane.

Muudatusettepanek 7

Artikkel 16

Üksikasjalike ja kokkuvõtlike andmete kättesaadavuse tagamise kord

Komisjoni ettepaneku tekst	Komitee muudatusettepanek
<p>1. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 25 tulemuslikuks kohaldamiseks peaksid liikmesriigid kehtestama nõuetekohased protsessid ja elektroonilise tehnoloogia ning hoiduma igasuguste tarbetute piirangute kehtestamisest üksikasjalike ja kokkuvõtlike andmete võimalikult laiale levitamisele.</p> <p>2. Liikmesriigid tagavad nõuetekohased kaitsemeetmed juhuks, kui andmed sisaldavad teavet identifitseeritud või identifitseeritava füüsilise isiku kohta. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 23 vastu delegeeritud õigusakte, milles määratletakse nõuetekohased kaitsemeetmed sellise teabe töötlemisel.</p> <p>3. Liikmesriigid tagavad, et asjakohaseid üksikasjalikke ja kokkuvõtlikke andmeid ajakohastatakse ja need tehakse lõppkasutajatele kättesaadavaks ühe kuu jooksul alates kõnealuseid andmeid puudutava taotluse saamisest. Muude huvitatud isikute esitatud päringute puhul tagavad liikmesriigid, et andmeid ajakohastatakse ja need tehakse kättesaadavaks kahe kuu jooksul alates kõnealuseid andmeid puudutava taotluse saamisest.</p> <p>4. Kui üksikasjalikke andmeid taotletakse teadusväljaannetes avaldamiseks, võivad liikmesriigid andmekogujate kutsehuvide kaitsmiseks nõuda, et andmete avaldamisega viivitatakse kolm aastast alates kuupäevast, millele andmed osutavad. Liikmesriigid teatavad lõppkasutajatele ja komisjonile kõikidest sellistest otsustest ja nende põhjustest.</p>	<p>1. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 25 tulemuslikuks kohaldamiseks peaksid liikmesriigid kehtestama nõuetekohased protsessid ja elektroonilise tehnoloogia ning hoiduma igasuguste tarbetute piirangute kehtestamisest üksikasjalike ja kokkuvõtlike andmete võimalikult laiale levitamisele.</p> <p>2. Liikmesriigid tagavad nõuetekohased kaitsemeetmed juhuks, kui andmed sisaldavad teavet identifitseeritud või identifitseeritava füüsilise isiku kohta.</p> <p>3. Liikmesriigid tagavad, et asjakohaseid üksikasjalikke ja kokkuvõtlikke andmeid ajakohastatakse ja need tehakse STECFi määratletud lõppkasutajatele kättesaadavaks ühe kuu jooksul alates kõnealuseid andmeid puudutava taotluse saamisest, kui taotlus on esitatud eelnevalt kindlaks määratud iga-aastase ajagraafiku alusel. Muude kui peamiste lõppkasutajate või peamiste lõppkasutajate poolt väljaspool iga-aastast ajagraafikut esitatud päringute puhul tagavad liikmesriigid, et andmeid ajakohastatakse ja need tehakse kättesaadavaks kahe kuu jooksul alates kõnealuseid andmeid puudutava taotluse saamisest.</p> <p>4. Kui üksikasjalikke andmeid taotletakse teadusväljaannetes avaldamiseks, võivad liikmesriigid andmekogujate kutsehuvide kaitsmiseks nõuda, et andmete avaldamisega viivitatakse kolm aastast alates kuupäevast, millele andmed osutavad. Liikmesriigid teatavad lõppkasutajatele ja komisjonile kõikidest sellistest otsustest ja nende põhjustest.</p>

Motivatsioon

Et saavutada kooskõla lõppkasutaja mõiste määratlusega. Esmatähtis on andmekaitse temaatika. Kehtestatavaid sätteid ja antavaid tagatisi ei tohiks käsitleda ainult Euroopa Komisjon. Euroopa Komisjoni kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) määratleb selgelt lõppkasutajad.

Muudatusettepanek 8

Artikkel 17

Ühilduvad andmesalvestus- ja andmevahetussüsteemid

<i>Komisjoni ettepaneku tekst</i>	<i>Komitee muudatusettepanek</i>
<p>1. Kulude vähendamiseks ja lõppkasutajatele ja muudele huvitatud isikutele andmetele juurdepääsu lihtsustamiseks teevad liikmesriigid, komisjon, nõuandvad teadusasutused ja kõik asjakohased lõppkasutajad koostööd ühilduvate andmesalvestus- ja andmevahetussüsteemide väljatöötamiseks, võttes arvesse direktiivi 2007/2/EÜ sätteid. Kõnealused süsteemid lihtsustavad ka teabe levitamist muudele huvitatud isikutele. Selliste süsteemide väljaarendamise võib kokku leppida artikli 8 lõikes 6 osutatud piirkondlikes töökavades.</p> <p>2. Vajaduse korral kehtestatakse kaitsemeetmed juhuks, kui lõikes 1 osutatud andmesalvestus- ja andmevahetussüsteemid sisaldavad teavet identifitseeritud või identifitseeritavate füüsiliste isikute kohta. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 23 vastu delegeeritud õigusakte, milles määratletakse nõuetekohased kaitsemeetmed sellise teabe töötlemisel.</p> <p>3. Komisjonil on õigus võtta vastu delegeeritud õigusaktid, milles sätestatakse andmesalvestus- ja andmevahetussüsteemide ühilduvuse tagamise kord, vormingud, koodid ja ajakavad. Need rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 24 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.</p>	<p>1. Kulude vähendamiseks ja lõppkasutajatele andmetele juurdepääsu lihtsustamiseks teevad liikmesriigid, komisjon, nõuandvad teadusasutused ja kõik asjakohased lõppkasutajad koostööd ühilduvate andmesalvestus- ja andmevahetussüsteemide väljatöötamiseks, võttes arvesse direktiivi 2007/2/EÜ sätteid. Kõnealused süsteemid lihtsustavad ka teabe levitamist muudele kui peamistele lõppkasutajatele vastavalt STECFi määratlusele. Selliste süsteemide väljaarendamise võib kokku leppida artikli 8 lõikes 6 osutatud piirkondlikes töökavades.</p> <p>2. Vajaduse korral kehtestatakse kaitsemeetmed juhuks, kui lõikes 1 osutatud andmesalvestus- ja andmevahetussüsteemid sisaldavad teavet identifitseeritud või identifitseeritavate füüsiliste isikute kohta.</p> <p>3. Komisjonil on õigus võtta vastu delegeeritud õigusaktid, milles sätestatakse andmesalvestus- ja andmevahetussüsteemide ühilduvuse tagamise kord, vormingud, koodid ja ajakavad. Need rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 24 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.</p>

Motivatsioon

Et saavutada kooskõla lõppkasutaja mõiste määratlusega.

Esmatähitis on andmekaitse temaatika. Kehtestatavaid sätteid ja antavaid tagatisi ei tohiks käsitleda ainult Euroopa Komisjon.

II. POLIITILISED SOOVITUSED

EUROOPA REGIOONIDE KOMITEE

1. toetab ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus kalandussektori andmete kogumist, haldamist ja kasutamist käsitleva liidu raamistiku loomise ning ühise kalanduspoliitikaga seotud teadusliku nõustamise toetamise kohta ning peab seda oluliseks nurgakiviks piirkondliku ühise kalanduspoliitika loomisel;

2. peab kalavarude tundmise parandamise ja kalandussektori pikaajalise haldamise eesmärgil andmete kogumist väga oluliseks. Parem andmete kogumine võimaldab usaldusväärsemalt hinnata maksimaalset jätkusuutlikku saagikust ning pikaajalise jätkusuutlikkuse saavutamist, nagu seda on kirjeldatud määruses (EL) nr 1380/2013;

3. peab ettepanekut väärtuslikuks vahendiks jätkusuutliku kalandussektorini jõudmisel aastaks 2020;

4. märgib, et pidev tähelepanu juhtimine kalapüügi mõjule ökosüsteemis on suurendanud vajadust kõnealuse mõju arvessevõtmise järele. See on üks peamisi põhimõtteid, mis on sõnastatud uue ühist kalanduspoliitikat käsitleva dokumendi artiklis 2 (määrus (EL) nr 1380/2013) peamiste eesmärkide hulgas;

5. märgib, et äriandmestike või mitteäriiliste andmete usaldusväärne kogumine mereliikide kohta koos asjakohaste keskkonnaalaste andmetega võimaldab kalavarude olukorda ja ka mereökosüsteeme ning nende dünaamilisust täpsemini hinnata;
6. väljendab kahtlust andmekogumise sageduse vähendamise suhtes. See võib mõjutada andmekogude järelevalvet ja arendamist, eriti kiiresti muutuvate andmete puhul, ning sellel võib olla märkimisväärne mõju juhtimismeetmetele;
7. peab ettepanekut vajalikuks sammuks ökosüsteemil põhineva reformitud ühise kalanduspoliitika loomisel;
8. teeb ettepaneku analüüsida esimese sammuna ohualdistele mereökosüsteemidele avalduva kalapüügi mõju hindamisel kattumist püügikoormuse ruumilise leviku ja ohualdiste mereelupaikade asukoha vahel. Selle eeltingimus on elupaigakaartide olemasolu: seal, kus sellised kaardid ei ole kättesaadavad, tuleb teha eriuuringud, mida rahastatakse otsese eelarve täitmise meetmete osana. Teise sammuna tuleb täpsustada eri püügivahendite mõju erinevatele elupaigatüüpidele;
9. märgib ära suure potentsiaali suurendada koostalitlusvõimet merestrateegia raamdirektiiviga;
10. teeb ettepaneku kasutada uurimislaevu kui ühisplatvorme kalandusandmete kogumise raamistiku ja merestrateegia raamdirektiivi huvides, kuna see on parim viis tegevuskulude vähendamiseks. Siiski tuleks liikmesriikides arvestada inimressursside ja seadmete piisava olemasoluga, et võimaldada uute tegevuste elluviimist;
11. toetab kavatsust kohandada andmete kogumist rohkem juhtimisvajadustele, kuid kutsub siiski üles ettevaatlikkusele komisjoni soovitatud kulude-tulude ja kulude-kasutamise analüüsi tagajärgede osas. Teatud andmete puhul ei ole mereuuringuid võimalik soodsama hinnaga meetoditega asendada;
12. kutsub liikmesriike üles hindama oma olemasolevaid andmete kogumise süsteeme, et tagada koostalitlusvõime. Selliste hindamistegevuste käigus tuleks üle vaadata vastavus, andmeedastuse protokollid, kogumine, menetlemine, edastamine ja kvaliteedi hindamine. Tõhus piirkondlik andmete kogumine ja ka piirkondliku andmebaasi loomine peaks kajastuma kogutud andmete paremas integreerimises töökavadesse;
13. kutsub kõiki sidusrühmi üles töötama võimaluse korral selle nimel, et tagada kogutud andmete ulatuslik kättesaadavus sellises vormingus, mida saavad kasutada asjaomased kasutajad, sealhulgas kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused. On väga oluline teha eri piirkondadele kättesaadavaks rohkem teavet ja võtta nende vajadusi paremini arvesse;
14. märgib, et kalandussektori teaduslikud andmed on juba laialdaselt kättesaadavad, kuid sobiva liidese ning kohalikul tasandil oskusteabe puudumise tõttu harva sellises vormingus, mida kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused saaksid hõlpsasti kasutada;
15. rõhutab andmete kogumise tähtsust sinise majanduse kvalitatiivse ja kvantitatiivse analüüsi tegemisel, pidades silmas andmete kogumise vajadust praeguste teadmislünkade täitmises;
16. rõhutab, et sotsiaal- ja majandusalased andmed on kalandusele ja vesiviljelusele olulised, ning väidab, et nende andmete ühtlustamine aitaks keskpikas perspektiivis palju ühtlustamisele kaasa ja parandaks sotsiaaleeskirju neis sektorites;
17. märgib, et Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi toetust tuleks kasutada üksnes andmete kogumiseks ühise kalanduspoliitika ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi määruste kohaselt;
18. nõuab ühise kalanduspoliitika auahnetele eesmärkidele vastava rahastamise kehtestamist, et andmete kogumine ja teaduslik nõustamine oleks vastavuses ühise kalanduspoliitika nõuetega. Kui andmed kogutakse muudel kui ühise kalanduspoliitika eesmärkidel, peab nende andmete kogumine olema rahastatud muudest kui Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi vahenditest;

19. rõhutab sotsiaal-majanduslike andmete kogumise tähtsust kalatööstuse jaoks. Töödeldud kala päritolu on tähtis mõõde väärtusahela mõistmisel väikestes kalapüügi tegelevates kogukondades ning sellise teabe kättesaadavus tuleks vägagi kasuks väiketootjate ja rannalähedase kalapüügi poliitilisele käsitlele riiklikul ja Euroopa tasandil. Selliste sotsiaal-majanduslike andmete nagu töötajate sooline tasakaal ja tööhõivele kogumine ja põhjalik analüüs võiks luua rannikualadel uued võimalused töökohtade loomiseks ja majanduskasvaks. Hinnanguliselt võib iga kalatööstuse andmete kogumisse, kontrolli ja rakendamisse investeeritud euro tuua tuluna tagasi kümme eurot;
20. kordab, et merealase teabe kogumine ja jagamine ei tohiks tekitada raskusi ega täiendavat halduskoormust kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele ning majandustegevuses osalejatele ⁽¹⁾;
21. tunneb heameelt selle üle, et Euroopa Komisjon on oma ettepanekus kaasanud vesiviljeluse sotsiaal-majanduslikud andmed. Komitee võtab arvesse seda, et sinisel majandusel on suurepärane potentsiaal panustada Euroopa töökohtade loomise ja majanduskasvu tegevuskavasse, eriti kuna see loob väärtuslikke töökohti struktuurselt nõrkades piirkondades. Andmete kogumise parandamine edendab ka innovatsiooni ja konkurentsi ning võimaldab merealadega seotud ebakindlust vähendada ⁽²⁾;
22. tunneb heameelt selle üle, et teatise ettepanekus kinnitatakse proportsionaalsuse põhimõtet, nagu on sätestatud Euroopa Liidu lepingu artiklis 5;
23. tervitab märkimisväärseid jõupingutusi, mida Euroopa Komisjon on teinud parema õigusloome põhimõtete rakendamiseks ning ettepaneku lihtsustamiseks;
24. teeb ettepaneku, et seadusandja loob lõppkasutajate põhitüüpide klassifikatsiooni, et tagada kooskõla STECFi soovitusetega:
1. tüüp: peamised lõppkasutajad, sealhulgas komisjon ning sellised komisjoni määratud organid nagu ICES ja STECF, kelle jaoks DCF oli kavandatud selleks, et tagada neile järjepidev nõustamine otseselt ühises kalanduspoliitikas otsuste tegemise toetamiseks, ning muud kalanduse juhtorganid, nagu RFMOd ja GFCM, kes kasutavad DCFi andmeid kalavarude majandamise poliitika elluviimiseks;
 2. tüüp: muud organid, nagu nõuandekomisjonid või alltöövõtjad, kellelt komisjon võib paluda DCFi andmetel põhinevat nõu või analüüsi;
 3. tüüp: kõik muud asutused, nagu kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused, kelle jaoks mängib kalandus olulist rolli, valitsusvälised organisatsioonid, kalurite ühendused ja ülikoolid, kes soovivad kasutada DCFi andmeid oma huvides;
25. nõuab, et ühise kalanduspoliitika raames andmete kogumine jätkusuutliku kalandussektorini või vesiviljeluseni jõudmiseks hõlmaks lisaks kalavarude andmetele ka usaldusväärsete andmete kogumist toimetulekuks kalatoiduliste röövlomadega (nt saarmas, kormoran ja hallhaigur) ning ka teiste rangelt kaitstud liikidega (nt kobras).

Brüssel, 10. veebruar 2016

Euroopa Regioonide Komitee
president

Markku MARKKULA

⁽¹⁾ NAT-V/044.

⁽²⁾ NAT-V/044.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET